

Souvenir to :

COMMEMORATE THE VALEDICTORY FUNCTION AND STATE LEVEL MAGICIANS' MEET ON 8TH APRIL 2001 AT BHUBANESWAR

Organised by

INDRAJAAL BIKASH MAGIC ACADEMY

BHUBANESWAR

Edited by : B. K. Pal

“ ସତତାଧ୍ୟୟନଂ, ବାଦଃ, ପରତନ୍ତ୍ରାବଲୋକନମ୍ ।
ତଦିଦ୍ୟାଚାର୍ଯ୍ୟସେବାଚ ବୁଦ୍ଧି ମେଧାକରୋଗଣଃ ।”

Constant study and discussion, a comprehensive understanding of the other sciences together with service to the Acharyas of these sciences are the group of factors that improve intelligence and memory power.

Our special thanks to

Mr. Sapan Biswas, Prasant Mishra, Anirudha Patra & Magnum Printers

ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ

Late Jaduratna B. Rakshit

Late Binoy Ku. Bose

Ex-P.Vaskar

କୃତଜ୍ଞତା

ଜୀବନର ଚଲା ପଥରେ ଚାଲୁ ଚାଲୁ କେବେକେବେ ପଥ କୁସୁମିତ ତ' କେବେ କଣ୍ଟାର ବେଦନା .... କିନ୍ତୁ ଏଇ ମସୃଣ-ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ପଥଚାରୀଟିଏ ହୋଇ ମୋର ସୁହୃଦ, ଶୁଭାକାଙ୍କ୍ଷୀ ...... ସମଧର୍ମୀ ମାନଙ୍କର ସସ୍ନେହ ଆପ୍ତବାକ୍ୟ ମୋତେ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଛି .... ଅସୀମ ।। ଦେଇଛି ପରମ ଉତ୍ସାହ ।।

.... ମୋର କୃତଜ୍ଞତା .... ସେହି ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।।

ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବି କୃତଜ୍ଞ .... ଯେଉଁମାନେ ମୋ ଚଲାପଥକୁ କଣ୍ଟକିତ କରିଛନ୍ତି .... ସେ କଣ୍ଟା ମୋ ପାଇଁ ପାଲଟିଛି ପୁଷ୍ପିତ ଆଶୀର୍ବାଦ ।

ମୁଁ କୃତଜ୍ଞ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ।

ବସନ୍ତ କୁମାର ପାଢ଼

" A thorough understanding of the human mind is the necessary key to all successful conjuring"

- Robert Houdin

Naveen Patnaik
CHIEF MINISTER, ORISSA

MESSAGE

I am extremely happy to know that Indrajaal Bikash Magic Academy, Bhubaneswar is organising a State Level Magicians Meet on 8th April, 2001 at Orissa Krushak Samaj, Bhubaneswar and a souvenir is being brought out to mark this occasion.

I extend my greetings and good wishes to all the magicians attending the Meet and hope that they would strive to achieve their objectives with greater dedication and zeal in the larger interest of the community and rural mass.

I wish the function a grand success.

(NAVEEN PATNAIK)

Saroj Kumar Mishra, Ph.D. (Queens)
Emeritus Fellow (U.G.C.)
Centre of Advanced Study in Psychology,
UTKAL UNIVERSITY
Vani - Vihar,Bhubaneswar - 751004 (India)
(Ex-Vice-Chancellor, Utkal University)
Phoen- 581739 (O) 541663(R)
Gram: UTKALVIHAR

Some 20 years back, a group of people gathered together at Vani Vihar and formed a Society to combat superstitions prevailing in our society. This society was named as "Orissa Rationalist Society". We formed different strategies to eradicate social evils. Some young and enthusiastic members, while interacting with friends, colleagues, and relations; tried to convince them about the irrationality of believing many of the prevailing superstitions. We also used to conduct meetings and symposia to eradicate various superstitions with an aim to foster scientific temper amongst the masses. One of such enthusiastic members of our group was Sri B.K.Pal with his enchanting magic performances - who had started learning Magic from the scratch.

In the mean time, however, he has established himself as an eminent magician of Orissa. Magic as a performing art is his life now. His goal is to communicate to the people that MAGIC is a scientific phenomenon and a fine art.

I am happy to know that Sri Pal has founded " Indrajaal Bikash Magic Academy" and is organising a State level seminar of Magicians in April' 2001.

I wish him and his friends in achieving their basic goals.

Sd/-

Sri Surasen Jena, I.A.S
001, Madhav Vihar, Bomikhal
Bhubaneswar - 751010
Ph: (0674) 433921 (R)
(0671) 613880 (R)

MESSAGE

I am very happy to understand that "Indrajaal Bikash Magic Academy" is going to celebrate Annual function and convening a State level Magicians' Meet on that occasion at Bhubaneswar. This could be possible for effective organization of Shreeman B.K. Pal who has devoted his life for the cause of Magic from very young age. Congratulation B.K. Pal.

MILLENNIUM MAGIC

by Prof. BAAS

Why a Magic Convention or a Festival ?

I propose to write only the Sermons on Magic instead of revealing a trick especially in a souvenir which goes to the hands of laymen and the advertisers; say the general public; as the core of magic is the secret and ethics being not to divulge the secrets openly. No offence to them please. There may be another school of thought that by exposing some secrets more persons may be tempted and drawn to take up magic or patronise magic. Even otherwise they may be pleased when they get to know the inside of a trick, in which case some commonly exposed simple tricks may be revealed and not the professional ones. Well, we have no objection to teach magic to those who desire to learn magic but not to expose to the curiosity seekers in a non-magical magazine or a news-paper other than the official organ of magical societies sent to members. As for books, the persons interested in magic go to it and not all. Thus we avoid the challenges by the meddlers to some good extent. However it is a debatable issue.

Now then concerning ourselves in running a convention or festival is to enjoy the brother magicians' achievements, to exchange ideas, to discuss points; as no one could read all, practise all by himself to begin with. It is an opportunity to meet brother magicians on a common platform to fondle filial relations. We also make it known to the public more and more about the art and culture of magic in holding gala shows open to public also and defray the expenditure by the entry fee. One may say, all that is known already. True. But then what am I to write is every thing else too will seem to have been known already. BUT REPETITION AFFIRMS. Let's work hard to focus magic. Hail 2000, and onwards. Hail the festival. So long everybody.

ART & THE ARTIST

Art has a certain dignity unique to itself. Cultivating an art, perfecting one's practice, one's performance is an enriching, ennobling experience. The love and sense of belonging, the allegiance an artist possesses towards his art is something that goes very deep. This is an element, that is beyond the power of words, which flows in the blood of the artist, making the artist one with the art, making the artist sincerely, totally devoted to his art. Art in any form has that omnipotent quality to teach, to give, to inspire. Above all, to perform an art, is a humbling experience. Before the awe and grandeur of the art, the artist is but the child envisioned by Einstein, playing with the pebbles on the shore.

Coming from art to the artist, a true artist is a learner, a student, throughout his/her life, realizing that the more one learns, the more there is to learn. This awareness of the real majesty of art instills a sense of humility in the artist. Hence there is no place for ego in the heart and mind of an artist sincere to his art. Further, every artist is unique, every performer is different. Even while each artist has a role model that he tries to emulate, there is a certain stamp of individuality in the performance of each artist. Again, since art is akin to a wide and deep ocean, there is a place for every artist to carve a niche of his own, without nudging his partners in art out of their places, without disturbing the gentle balance of art.

Art is a sublime phenomenon untouched by the petty, lesser qualities of jealousy, rivalry, selfishness and egotism. Every artist who is true to his / her art is duty-bound to respect this basic tenet of art, to sustain this purity of art, to maintain the art from any malignancy whatsoever.

Gopinath Muthukad
Executive Director, Academy of Magical Sciences, Trivandrum.

HYPNOSIS

Dr. Nilamadhab Kar, MD., DPM, DNB:
Asst. Prof. of Psychiatry
Kasturba Medical College, Manipal, 576119
Ph: 08252- 75007
Email:<nmadhab@yahoo.com>

Descriptions of hypnotic states are common in Eastern and Western philosophy, literature and religious beliefs, healers and the healed. Hypnosis, as is understood today, is a mental phenomenon, which can be described as a state of heightened concentration and increased capacity to receive the suggestions of another person. In this state the individual is able to respond to appropriate suggestions by experiencing alterations of perceptions, memory and mood. It is a normal activity of a normal mind. The hypnotic state is used to accelerate desired change or therapeutic process.

Formal description of similar states dates back to Austrian physician, Anton Mesmer (1734-1815) who erroneously believed that his patients recovered by the touch during which an invisible fluid passed between the hypnotist and the 'subjects'. This was known as "Mesmerism". The term "hypnosis" originated in 1840s with a Scottish Physician, James Braid (1795-1860). He thought the subject to be in a particular type of sleep ('hypnos' is the Greek word for sleep). However hypnosis is not sleep; rather it is a state of heightened concentration where the person focuses on a particular thing with diminished peripheral awareness.

Hypnotisability is a person's ability to be hypnotized and to respond to suggestion. Ability to roll one's eyes upward while they are closed is a sign seen in most persons who can be easily hypnotized. Other signs are the ability to have active visual imagination and an willingness to participate in the procedure. Hypnosis can be induced by suggesting the person to concentrate his or her attention on an image, an idea, or a part of the body. Persons can be taught self-hypnosis in which they learn to relax. All hypnosis is, in essence, self hypnosis. A hypnotist just guides through the process and structures this form of concentration when the subject allows it.

The hypnotized person can recall memories during the state, which are not available to consciousness in a non-hypnotic state. Such memories help to understand the person's current status. Some persons can go down in the age and experience events of younger age along with the emotions and experience a sense of relief.

Various conditions are treated under hypnosis. They are forgetfulness following stress (psychogenic amnesia), excessive and unreasonable fearfulness to specific object or situations (phobia), substance use disorders, alcoholism, smoking, obesity, chronic pain, asthma, psychological inability to speak and various hysterical symptoms. Hypnosis has been used to induce anesthesia (complete cessation of pain sensations) for major surgeries. There is controversy about whether hypnotized persons will perform acts that they otherwise find repugnant or that run contrary to their moral code.

There are many misconceptions surrounding hypnosis. Some of them are given here: (1) Hypnosis is like sleep. (2) Hypnosis is magic. (3) Hypnotist can hypnotize a person against his/her will. (4) Only weak or sick people are hypnotizable. (5) Hypnosis is dangerous. There is a need to dispel these misconceptions from the community, which will de-mystify hypnosis.

ଯାଦୁ ବିଦ୍ୟାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଇତିହାସ

ବସନ୍ତ କୁମାର ପାଢ଼ୀ

ଭଲ ମ୍ୟାଜିକ୍ 'ସୋ' ଟିଏ ଦେଖି ଦର୍ଶକ ବିମୋହିତ ହୁଏ । ସେ ଏଭଳି ପ୍ରତୀୟମାନ କରେ ଯେପରି ଅଲୌକିକ ଘଟଣା ଘଟୁଛି । ମନଭିତରେ ଗୋପନ ଇଛା ଉଙ୍କିମାରେ ଯେ 'ମୋର ଏପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଶକ୍ତି ଥାଆନ୍ତା କି !''

ଆଜିର ବିଶ୍ବରେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ପେଷା ଏବଂ ଅନେକଙ୍କର ସଉକ । ଏଥିରେ ସମାଜର ସବୁ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।

ଲର୍ଡ ମାଉଣ୍ଟବ୍ୟାଟନ୍ ଜଣେ ଭଲ ଯାଦୁକର ଥିଲେ । ଇଂଲଣ୍ଡର ରାଜା ଏଡଓ୍ବାର୍ଡ ଓ ରାଜା ଜର୍ଜ ଉଇଣ୍ଡସର କ୍ୟାସଲଠାରେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଆମେରିକାର ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଥିଓଡର ରୁଜ୍‌ଭେଲଟ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯାଦୁକର ରଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷାକରିଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜର୍ଜବୁଶ ଓ ଆମେରିକାର ସେନାଧକ୍ଷ ସ୍ୱାର୍ଜ କୋର୍ଫ ମଧ ଯାଦୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ଚାର୍ଲସ ଡିକେନ୍ସ ଜଣେ କୁଶଳୀ ଯାଦୁକର ଥିଲେ । ଲେଖା ଲେଖି ଛାଡି ଜଣେ ପେଶାଦାର ଯାଦୁକର ହେବାକୁ ସେ ପୁନର୍ବାର ଇଛା କରିଥିଲେ ।

ଆମ ଦେଶରେ ପୌରାଣିକ କାହାଣୀରେ ଦେବରାଜ ଇନ୍ଦ୍ର, ରାଜା ଭୋଜ ଏବଂ ରାଣୀ ଭାନୁମତୀଙ୍କର ଏହି ବିଦ୍ୟାରେ ପାରଦର୍ଶୀତା ଥିବାର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ଏହା ଯଥାକ୍ରମେ ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ, ଭୋଜବାଜୀ ଏବଂ ଭାନୁମତୀ ଖେଳ ବା ଭାନୁମତୀ ପେଡି ଭାବରେ ପରିଚିତ ।

ଢ଼େଙ୍କାନାଳର ରାଜା ଶଙ୍କର ପ୍ରତାପ ସିଂହଦେଓ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇ ଶ୍ରୀ ଶେଷ ପ୍ରତାପ ସିଂହଦେଓ ଏହି ବିଦ୍ୟାରେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଲଣ୍ଡନ ମ୍ୟାଜିକ୍ ସର୍କଲର ସଭ୍ୟ ହୋଇପାରିଥିଲେ । ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ପିଲାଦିନେ ତାସ - ମ୍ୟାଜିକ୍ ଦେଖାଉଥିଲେ ।

ଯାଦୁ ବିଦ୍ୟାର ଇତିହାସ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ । ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ଉତ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଏହା ସମାନ । ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାଥମିକ ବିକାଶମାନ ମୁଷ୍ଟିମେୟ ଲୋକଙ୍କ ଏକଚାଟିଆ ଅଧିକାର ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଏହି ଲୋକମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ସମାଜ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଏମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟ ପୁରୁଷ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରୁଥିଲେ । ଏହି ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଯାଦୁକର, ଚିକିତ୍ସକ, ପୁରୋହିତ, ଜ୍ୟୋତିଷ, ଆଦି ପଦବୀର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ସମାଜକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଜ୍ଞାନର ବିକାଶ ଘଟି 'ଆଲକେମି'ରୁ 'କେମିଷ୍ଟ୍ରି' ବା ରସାୟନ ଶାସ୍ତ୍ର, 'ଫଳିତ ଜ୍ୟୋତିଷରୁ 'ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ' ଆଦି ବିଜ୍ଞାନର ବିକଶିତ ବିଭାଗମାନ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ।

ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ଇତିହାସର ଲିପିବଦ୍ଧ ବିବରଣୀରୁ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚହଜାର ବର୍ଷତଳର କଥା ଜଣାପଡେ । ଇଜିପ୍ଟର ରାଜା କେଓପ୍‌ସ୍‌ଙ୍କ ଦରବାରରେ ଯାଦୁକର 'ଡେଡି'ଙ୍କ କୁହୁକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଥା ବର୍ଲିନ୍ ଯାଦୁଘରେ ଥିବା 'ଓ୍ବେଷ୍ଟକାର ପାପିରସ' ରୁ ଗବେଷକମାନେ ଜାଣି ପାରିଛନ୍ତି ।

ବାଇବେଲରେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ମହାନ୍ ପଣ୍ଡିତ ଯୋରାଷ୍ଟର ଥିଲେ ଜଣେ ବିଜ୍ଞ ଯାଦୁକର । ପ୍ରାଚୀନକାଳରେ ରୋମ, ଗ୍ରୀସ୍, ଇଜିପ୍ଟ, ଭାରତ, ଚୀନ୍, ଜାପାନ ପ୍ରଭୃତି ଦେଶରେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟାର ଯଥେଷ୍ଟ

ବିକାଶ ଘଟିଥିଲା । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ - ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରାଥମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ଭାବରେ ଏହି ସବୁ ଦେଶରେ ବିକାଶ ଲାଭ କରିଥିଲା । ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗକୁ ନେଇ ପରପୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଆରବ୍ୟ ରଜନୀର କାହାଣୀମାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମତ୍କାର । ଆଲ୍ଲାଦିନର କୁହୁଦୀପ କାହାଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମୋଦିତ କରିଥାଏ । ଭାରତ ଯାଦୁକରମାନଙ୍କର ଦେଶଭାବରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶରେ ପରିଚିତ । ପ୍ରାଚୀନ ଓ ମଧ୍ୟଯୁଗୀୟ ଓଡିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟାର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୪୭୬ରେ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପତନ ପରଠାରୁ ପଞ୍ଚଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଗକୁ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ଇତିହାସର ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗ ବୋଲି ଧରାଯାଏ । ଅଜ୍ଞତାର ଏହି ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରେ କଳାଯାଦୁ (Black Magic) ର ବହୁଳ ପ୍ରଚଳନ ଥିଲା । ଷୋଡଶ ଶତାବ୍ଦୀ ବେଳକୁ ଜ୍ଞାନର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ଇତିହାସରେ ଏକ ନୂଆ ଯୁଗର ସୂତ୍ରପାତ ହେଲା ।

ଗୁଣି - ଗାରେଡି ପ୍ରୟୋଗ କରି ଶତ୍ରୁପକ୍ଷକୁ ମାରିବା, ଅକଥନୀୟ ହାନୀ ପହଞ୍ଚାଇବା ଆଦି ତଥା କଥିତ ଅଭିଯୋଗରେ ଗୁଣିଆମାନଙ୍କୁ ସମୟେ ସମୟେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଉଥିଲା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମାନୁଷିକ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଉଥିଲା । ଏଭଳି ସମ୍ବାଦ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସମୟେ ସମୟେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ । ଗୁଣିଆମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ ଜନତା ନାନାଭାବେ ପ୍ରତାରିତ ହେଉଥିବାର ସମ୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ । ଇଂଲଣ୍ଡର ଜଣେ ଚିନ୍ତାଶୀଳବ୍ୟକ୍ତି ରେଜିନାଲ୍ଡ ସ୍କଟ୍‌ଙ୍କ ମନରେ ଏହି ଘଟଣା ଗଭୀର ଆଲୋଡନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଧାରଣା ଥିଲା ଯେ - ଅଲୌକିକ ଘଟଣା ଭାବରେ ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ଘଟଣା ପଛରେ କୌଣସି କୌଶଳ ରହିଛି । ଜନସାଧାରଣ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ଜାଣିନ୍ଲେ ଅନେକ ଭ୍ରାନ୍ତ ବିଚାରରୁ ନିବୃତ ରହିବେ - ଏହି ଧାରଣା ନେଇ କିଛି କରିବାକୁ ସେ' ସଙ୍କଳ୍ପ ବଦ୍ଧ ହେଲେ । ବହୁ କଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାର କରି ଯାଦୁବିଦ୍ୟାର କୌଶଳମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କଲେ । ଏହି ଗୋପନୀୟ କୌଶଳ ମାନ ହାସଲ କରିବାକୁ ରେଜିନାଲ୍ଡ ସ୍କଟ୍‌ଙ୍କୁ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୧୫୮୪ ରେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଲିଖିତ ସ୍କଟଙ୍କର ପୁସ୍ତକ "ଡିସ୍କଭରୀ ଅଫ୍ ଉଇଚକ୍ରାଫଟ୍'' ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ରାଜା ପ୍ରଥମ ଜେମସ୍ ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ନିଷିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ବଜାରରୁ ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏହା ହେଉଛି ଯାଦୁବିଦ୍ୟାର ପ୍ରଥମ ମୁଦ୍ରିତ ପୁସ୍ତକ । ଯାଦୁ ବିଦ୍ୟାର କରିସ୍ମା ପଛରେ କୌଶଳ ନିହିତ, ଏଥିରେ ଭୂତ ପ୍ରେତଙ୍କର କିଛି କରିବାର ନାହିଁ - ଏଇକଥା ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖକ ରେଜିନାଲ୍ଡ ସ୍କଟ୍ ମହତ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ୟମର ଫଳ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିପାରିଲା ନାହିଁ । ସାଧାରଣଲୋକଙ୍କର ବହି କିଣିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟର ଅଭାବ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାର ଅପ୍ରସାର ଆଦି କାରଣରୁ ହୁଏତ ତାଙ୍କର ମହାନ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଫଳ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ପୁସ୍ତକଟିର ସମସ୍ତ କପି ସେହି ଗୁଣିଆ, ଯାଦୁକର, ପୁରୋହିତ ଗୋଷ୍ଠୀ କବଳିତ କରିନେଲେ । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ସେ ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଗୁଣୀ- ଗାରେଡି ପଦ୍ଧତିର ବିଶଦ୍‌ବିବରଣୀ ସହିତ ତାସ, ଟଙ୍କା, ଦଉଡି ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟବହାର କରି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଉଥିବା ଅନେକ ଚମତ୍କାର କୌଶଳ, କଟାମୁଣ୍ଡର ରହସ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଆଦି ଥିଲା । ପେଶାଦାର ଯାଦୁକରମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧିରେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ସହାୟକ ହେଲା । ସବୁଠାରୁ କୌତୁହଳର ବିଷୟ ହେଲା - ସେତେବେଳର ପ୍ରଚଳିତ ମ୍ୟାଜିକ୍ କୌଶଳଗୁଡିକ ଏବେମଧ୍ୟ ପ୍ରଚଳିତ ଏବଂ ବେଶ୍ ଲୋକପ୍ରିୟ ।

ଫରାସୀ ଯାଦୁକାର ରବର୍ଟ ହୁଡିନ୍‌ଙ୍କୁ ଆଧୁନିକ ଯାଦୁବିଦ୍ୟାର ଜନକ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେ ଜଣେ ଘଣ୍ଟା ତିଆରି କୁଶଳୀ କାରିଗର ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ସୃଜନଶୀଳ ବୁଦ୍ଧି ଯୋଗୁ ସେ ଅନେକ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ

ଯନ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଯୁବାବସ୍ଥାରେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ପ୍ରତି ପ୍ରବଳ ଆଗ୍ରହ ଥିବାରୁ ଏହି ବିଦ୍ୟାର ବିକାଶ ନିମିତ୍ତ ମନପ୍ରାଣ ଢ଼ାଳି ଦେଇଥିଲେ । ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ, ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତିର ବ୍ୟବହାର, ଏବଂ ହସ୍ତ କୌଶଳର ମିଶ୍ରଣରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ବେଶ୍ ଲୋକପ୍ରିୟ ହୋଇ ଉଠିଲା । ସେ ପ୍ରଥମେ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ମାର୍ଜିତ ପୋଷାକ ପରିହିତ ଯାଦୁକରର ଅବତାରଣା କଲେ । ତାଙ୍କରି ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରୁ ଯାଦୁକରମାନଙ୍କୁ ଭଦ୍ର ସମାଜର ମନୋରଞ୍ଜନକାରୀ ଭାବେ ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଆଧୁନିକ ଯାଦୁକରଙ୍କର ଚିରନମସ୍ୟ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏରିକ୍ ଉଇସ୍ ନାମକ ଜଣେ କୁଶଳୀ ଯାଦୁକର ହୁଡିନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ''ହୁଡିନି'' ନାମ ଧାରଣ କରି ବିଶ୍ୱ ବିଖ୍ୟାତ ହେଲେ । " Houdin" ଶବ୍ଦରେ 'I' ଯୋଗକରି ସେ ନିଜକୁ 'Houdini' ଭାବରେ ପରିଚିତ ହେଲେ । ଏହି ହୁଡିନି ଥିଲେ ବିଶ୍ୱର ଏକ ବିସ୍ମୟ । ନିବୁଜ ବାକ୍ସରେ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦକରି ତାଲା ପକାଇ ଦିଆଯିବା ପରେ ସେ ସେଥିରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିଲେ । ସମସ୍ତ କୁହୁକ ପ୍ରେମୀ ଯାଦୁକର ହୁଡିନିଙ୍କ ନାମ ସହିତ ପରିଚିତ । ସବୁ କାଳରେ ଯାଦୁକର ମାନଙ୍କ ପାଇଁ 'ହୁଡିନି' ନାଁଟି ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ । ଯାଦୁବିଦ୍ୟାକୁ କଳାତ୍ମକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଭାବେ ହୁଡିନି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଭୂତ -ପ୍ରେତ କଥା କହି ନିରୀହ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଠକୁଥିବା ଯାଦୁକରମାନଙ୍କର ମୁଖା ଖୋଲିଦେବାକୁ ସେ ସର୍ବଦା ତତ୍ପର ଥିଲେ ।

ଯାଦୁବିଦ୍ୟା, ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ କଳାର ସମାହାରରେ ଏକ ଚମତ୍କାର ମନୋରଞ୍ଜନ । ଏହା ବାକ୍‌ଚାତୁରୀ ଏବଂ ଶାଣିତ ବୁଦ୍ଧିର ଖେଳ । କଳ୍ପନାଶକ୍ତି ଏବଂ ସୃଜନଶୀଳତା ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ । ଏକାଗ୍ର ସାଧନା ଏହାର ସଫଳତାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ । କୌଣସି ଗୋଟିଏ କୌଶଳ ଜାଣିବା ହୁଏତ ସହଜ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ସେହି କୌଶଳକୁ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ବ୍ୟାପାର ।

ଯାଦୁବିଦ୍ୟାର ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶ୍ୱର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ତଥା ଆମ ଦେଶର କେତୋଟି ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁଳି ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅଗ୍ରଗତି କରିଛନ୍ତି - ଆମ ରାଜ୍ୟ ସେଉଁଳି ଅଗ୍ରଗତି ଲାଭ କରିପାରି ନାହିଁ । ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ଯାଦୁକରଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱଳ୍ପ ।

ବୈଜ୍ଞାନିକ ଚିନ୍ତାଧାରାର ବିକାଶ, ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସର ବିଲୋପ ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧ ମନୋରଞ୍ଜନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟାର ପ୍ରୟୋଗ ହେବା ଉଚିତ । ଯାଦୁବିଦ୍ୟାର ଏହି ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ତଥା ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ବିକାଶ ସହ ତାଳ ଦେଇ ଓଡିଶାରେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟାକୁ ଲୋକପ୍ରିୟ କରାଇବା ପାଇଁ ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ ବିକାଶ ମ୍ୟାଜିକ ଏକାଡେମୀ ଉଦ୍ୟମରତ । *(ସୌଜନ୍ୟ - ସପ୍ତାହିକ ସମାଜ)*

ଅନୂଦିତ କବିତା

"ସ୍ୱାମୀ ଯଦି ଯାଦୁକର ...."

ସ୍ୱାମୀ ସିଏ ଭାରିଭଲ,
ଜୀବିକା ତାଙ୍କର ହସ୍ତ କଉଶଳ ।
ସକାଳେ ଯେମିତି - ଏକ, ଦୁଇ, ତିନ୍-
ନଦୀଭଳି ବହିଯାଏ କଫି ଆଉ କ୍ରିମ୍ ।

କେତେବେଳେ ପୁଣି କିଛି କୁହୁକ ମନ୍ତ୍ରରେ
ଚିନିପାତ୍ର ଭରିଯାଏ ମିଶିରି ଟେଳାରେ ।
ପିଠା, ମିଠା, ଭଳି ଭଳି ସୁଆଦିଆ ଲଡୁ
ବାହାର କରନ୍ତି ତାଙ୍କ ପୁରୁଣା ଟୋପିରୁ ।

କାଠ ଅଭାବରେ ପୁଣି
କେତେବେଳେ,
ଚୁଲିରେ ଜାଳନ୍ତି ନିଆଁ ମ୍ୟାଜିକ୍
ବଳରେ ।
କୁହୁକ ବଳରେ, ଛିଣ୍ଡା ଜୋତା ଗୁଡ଼ା
ପାଲଟି ଯାଆନ୍ତି ମାଛ, ମାଂସ ବା କୁକୁଡ଼ା ।
ଯଦି କେବେ ଭୋଜି ହୁଏ ତାଙ୍କ କଲୋନୀରେ,
ଟୋପିରୁ ବାହାରେ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅତି ସହଜରେ ।
ଆଉ, ସେତେବେଳେ ପୁଣି ବିନା କୋଳାହଳେ,
ତିଆରି କରନ୍ତି ଖାଦ୍ୟ ସିଏ ଅକ୍ଳେଶରେ ।

ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଅଥବା ସଂଧ୍ୟା, ସେଇ ଏକା କଥା ।
ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ପତ୍ନୀ ତାଙ୍କ ! ନାହିଁ କିଛି ଦକା ।
ପତ୍ନୀଙ୍କର ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ, ଯେତେକ ଜିନିଷ,
କାଉଁରୀକାଠି ସ୍ପର୍ଶରେ ନିମିଷେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

ପ୍ରସାଧନ କକ୍ଷଟିଏ ରୁଚିରେ ଅନନ୍ୟ,
କ୍ଷଣକରେ ଭରାହୁଏ - ଯହିଁ ଥିଲା ଶୂନ୍ୟ ।

ସୁନା, ରୂପା, ହୀରା, ନୀଳା, ରେଶମୀ ଚାଦର,
ସମସ୍ତ ଉପ୍‌ସୀତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଜି ଆପଣାର ।

ପଲକ ମାତ୍ରକେ ଦେଖ !
ପତ୍ନୀଙ୍କର ଯାହାସବୁ ବାଞ୍ଛିତ ଦରବ,
ପାଦତଳେ ଢ଼ାଳିଦ୍ୟନ୍ତି ଆଣି ପତିଦେବ ।

ହାୟ !

ଏହି କଥା ଶୁଣି ତୁମେ ହେବ ଆଚମ୍ବିତ,
ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ ଥାଏ ଭିନ୍ନ ମତ ।

ସ୍ୱାମୀ ଯେତେ ଯାହା ସବୁ ଯୋଗାଇ ଦିଅନ୍ତି,
ପତ୍ନୀ କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ ରୋଷ କରିଥାନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତି ଭଳି ଏହିପରି ସ୍ଥଳେ,
କିମିଆ କରନ୍ତି ସିଏ ହସ୍ତ କଉଶଳେ ।

ପତ୍ନୀଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ କେବେ ଅସହ୍ୟ
ହୋଇଲେ,
ଚାଦରଟି ଢ଼ାଙ୍କିଦେଇ - ଏକ୍, ଦୁଇ,
ତିନ୍, ଗଣତିରେ
ଉଭେଇ ଯାଆନ୍ତି ପତ୍ନୀ ପବନ ଭିତରେ ।
ଦାମ୍ପତ୍ୟ କଳହ ଏବେ କାହିଁ କେତେ ଦୂରେ ।

ବର୍ଲିଙ୍ଗେମ୍‌ଙ୍କ କବିତାର ଛାୟାନୁବାଦ ।

ପ୍ରଜ୍ଞା ପାଳ,

ବସନ୍ତ କୁମାର ପାଳ

ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଓଡିଶାରେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା

ସୁରସେନ୍ ଜେନା

ଓଡିଶାରେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟାର ଗୌରବମୟ ଐତିହ୍ୟ ରହିଛି । ପ୍ରାଚୀନକାଳରେ ମୁନିଋଷି ମାନେ ଯୋଗଶକ୍ତି ବଳରେ ଗୋଲାପଫୁଲ ପାଖୁଡାର ରଙ୍ଗ ନାଲିରୁ ଧଳା କରିପାରୁଥିଲେ । ହଟଯୋଗୀ ମାନେ ପାଣି ଉପରେ ପଦ୍ମାସନରେ ବସି ସେମାନଙ୍କର ଶରୀରକୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ବକୁ ଉଠାଇ ପାରୁଥିଲେ । ତନ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ସାଧନା ଦ୍ୱାରା କେତେକ ସିଦ୍ଧି ବଳରେ କିଛି ଚମତ୍କାର ଅତି ସହଜରେ ଦେଖାଇ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଏ ସମସ୍ତ ଯାଦୁବିଦ୍ୟାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଯାଦୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ''ହାତ ସଫେଇ'' । ତାହା ଯାଦୁକରର ନିପୁଣ ହସ୍ତ କୌଶଳ ଏବଂ ଅଙ୍ଗୁଳି ଚାଳନା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିର କେତେକ ଦୁର୍ବଳତା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏହା ବିଜ୍ଞାନ ଓ କଳାର ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସମିଶ୍ରଣ ଏବଂ ଆନନ୍ଦର ଉତ୍ସ ।

ପ୍ରାୟ ୨୫ ବର୍ଷ ତଳର କଥା ମନେପଡେ । ଶ୍ରୀ ବି.କେ.ପାଲ ବହୁ ଶ୍ରମ ସ୍ୱୀକାର କରି ଓଡିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିବା ଯାଦୁକର ମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । ନିୟମିତରୂପେ ଏକ ମାସିକ ପତ୍ରିକା (NEWS LETTER) ସମ୍ପାଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାଦୁକର ମାନଙ୍କୁ ସଂଗଠିତ କରିବାର ଏକ ଅଭିନବ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ନିଷ୍ଠାପର ଉଦ୍ୟମରେ ସର୍ବଶ୍ରୀ ବି.ଉଲ୍ଲାସ୍, ପି.ଭାସ୍କର, ବେବେକ୍ ସାହୁ, ଉମାଶଙ୍କର, ଡି.ପି.ଦାସ, ସି.ଏଚ୍,ପର୍ଶୁରାମ ପ୍ରମୁଖ ତତ୍କାଳୀନ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଯାଦୁକର ମାନଙ୍କ ସମେତ ଶ୍ରୀ ଜୟୀ ସାମଲ, ପ୍ରଫୁଲ ମହାପାତ୍ର, ବାପୁ ଲେଙ୍କା, ଏନ୍. ମିଶ୍ର, ଏସ୍. ଏସ୍, ଦାସ୍, ବି.ପି ସାମନ୍ତ, ଅନୁପମ ବୋଷ୍, ଡଃ, ସୌମିତ୍ରୀ ସାମନ୍ତରାୟ, ବିକ୍ରମ ସେନାପତି, ଅବିନାଶ ମିଶ୍ର, ବିନାୟକ ମହାପାତ୍ର, ନବ କୁମାର ବେହେରା ଏବଂ ଅନେକ ସମର୍ପିତ ଯୁବ ଯାଦୁକର ନିଖିଳ ଉତ୍କଳ ଯାଦୁକର ସଂଘ ଗଠନ କରିଥିଲୁ । ବମିଖାଲସ୍ଥ ଆମ ବାସଭବନରେ ଅଧିକାଂଶ ମାସିକ ବୈଠକରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଏବଂ ଯାଦୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲୁ । କଦଳୀ ପତ୍ରରେ ଅନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବଢ଼ା ହେଉଥିଲା । ତାହା ଏକ ମଧୁର ସ୍ମୃତି । ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଭଞ୍ଜକଳା ମଣ୍ଡପ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଠାରେ ସମ୍ମିଳିତ ଯାଦୁପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଯାଦୁ ଯେହେତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୟ ସାପେକ୍ଷ, ବାପୁଲେଙ୍କା ଓଡିଆ କ୍ୟାସେଟ୍ ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ ଜୟୀ ସାମଲ ଓଡିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରି ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କଲେ ।

ପ୍ରାୟ ୧୫ ବର୍ଷତଳେ ମୁଁ ଆଇ.ଏ.ଏସ୍ ରେ ଯୋଗଦେଇ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଛାଡିଲି ଏବଂ ଫେରିବା ପରେ ଅନୁଭବ କଲି ଅନେକ ନୂତନ ଯାଦୁକର ଯଥା:- ସର୍ବଶ୍ରୀ ଏମ୍. ହରିଚନ୍ଦନ, ଟି.କେ.ରାଓ, ନିରଞ୍ଜନ ଦାସ, କମଳାକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର, ତରୁଣ ପତି, ସୁଧାକର ଦାସ, ସ୍ୱପ୍ନେଶ୍ୱର ଦାସ, ଏସ୍.ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ, ଶଶିକାନ୍ତ ପଣ୍ଡା, ଏସ୍.କେ. ବହିଦାର, ଏଚ୍.କେ.ସାହୁ ପ୍ରମୁଖ ସାମୂହିକ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଯାଦୁକଳାକୁ ଉଚ୍ଚମାନକୁ ନେଇପାରିଛନ୍ତି । ଏତଦ୍‌ଭିନ୍ନ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଯାଦୁକର ପି.ଏଲ.ସୁନ୍ଦରଲା ତାଙ୍କର ପେଷାଦାର ଦଳ ସହ ଯାଦୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୯୯୦ ମସହିରେ ଏକ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ମ୍ୟାଜିକ୍ ଫେଷ୍ଟିଭାଲ ରବୀନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡପ ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରେ ୧୫୭ଜଣ ଯାଦୁକର ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଓଡିଶାର ତତ୍କାଳୀନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୁପଟ୍ଟନାୟକ ଏହାକୁ

ଉଦ୍‌ଘାଟିତ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀ ବି.କେ.ପାଲ, ଶ୍ରୀ ନିରଞ୍ଜନ ଦାସ, ମହେନ୍ଦ୍ର ହରିଚନ୍ଦନ ପ୍ରମୁଖ ବିଭିନ୍ନ **ସର୍ବଭାରତୀୟ ଯାଦୁ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗଦେଇ ଏବଂ ଯାଦୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଓଡିଶା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଗୌରବ** ଦେଇଛନ୍ତି ।

୧୯୯୯ ମସିହାରେ ନିଖିଳ ଉତ୍କଳ ଯାଦୁକର କ୍ଲବ୍ ରବୀନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡପ ଠାରେ ୫ ଦିନ ଧରି ଏକ 'ଜାତୀୟ ମ୍ୟାଜିକ୍ ଫେଷ୍ଟିଭାଲ' ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ସେଥିରେ ଓଡିଶା ବାହାରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଦେଶରୁ ବହୁ ଯାଦୁକର ଯୋଗଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଯାଦୁକର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି.ସି.ସରକାର (ଜୁନିୟର) ଏହାକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ବି.କେ ପାଲ୍ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଫଳତାର ସହିତ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ଯାଦୁଖେଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ" ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ ବିକାଶ ମ୍ୟାଜିକ୍ ଏକାଡେମୀ" ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉପାୟରେ ଓଡିଶାର ଉଦୀୟମାନ ଯୁବ ଯାଦୁକର ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି । ଏହା ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ଅଭିନବ ପ୍ରୟାସ ଏବଂ ଯାଦୁକଳାର ଉନ୍ନତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ।

ଦର୍ଶକ ଆଖିରେ ମ୍ୟାଜିକ୍

ସୁରେଶ ବଳବନ୍ତରାୟ

ପିଲା ଦିନରୁ ମୋର ମ୍ୟାଜିକ୍ ପ୍ରତି ଅହେତୁକ ଆକର୍ଷଣ । ସେତେବେଳେ ଗାଁ ଭିତରକୁ ଆସୁଥିଲେ କିଛି ଯାଦୁକର । ସେମାନଙ୍କର ଯାଦୁଖେଳ ଆମକୁ ଓ ବୟସ୍କ ମାନଙ୍କୁ ବି ଚମତ୍କୃତ ଓ ବିସ୍ମିତ କରୁଥିଲା । ଆମେ ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ହାତ ସଫେଇ ଭାବରେ ଧରିନେଉଥିଲୁ । ଯଦି କେବେ କ୍ଷୁଦ୍ର ମଞ୍ଚରେ କୌଣସି ଯାଦୁକର ଆମ ଗ୍ରାମର କ୍ଷୁଦ୍ର ବଜାରକୁ ଯାଦୁଖେଳ ଦେଖେଇବାକୁ ଆସୁଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ସେଠି ଛଅ ସାତ ଦିନ ଧରି ରହିଯାଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଯାଦୁକରଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ଜଣେଇବାରେ ମୋର ଖୁବ୍ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ସେହି ଯାଦୁକରଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଯାଦୁ କୌଶଳ ଶିଖି ତାହାକୁ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଦେଖେଇ ଚମତ୍କୃତ କରିବା । ହେଲେ ସେହି ଯାଦୁକର ମାନେ କୌଣସି କୌଶଳ ଆମକୁ ଶିଖିବାକୁ ଦେଉନଥିଲେ । ତା'ପରେ ଆମ ଭିତରେ ଏ ବିଷୟରେ ଅନୁସଂଧିତ୍ସା ବଢ଼ିଗଲା । କଲିକତାରୁ ସେତେବେଳେ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭୋଜବାଜୀ ଶିକ୍ଷା" ବା 'ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ଶିକ୍ଷା' ନାମରେ ବୋଧହୁଏ ଗୋଟିଏ ବହି ପ୍ରକାଶ ପାଉଥାଏ । ସେ ବହିକୁ ଭି.ପି.ପି.ରେ ମଗେଇ ନିଆଗଲା । ସେହି ବହିରୁ କିଛି କୌଶଳ ଶିକ୍ଷା କରି ବନ୍ଧୁ ମେଳରେ ଜଣେ ମ୍ୟାଜିସିଆନର ଗୌରବ ଲାଭ କରିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହାପରେ ମ୍ୟାଜିକ୍ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଓ ଶିଖିବା ପାଇଁ ମୋର ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିଯାଏ । ଆମ ଗାଁ ହେଉଛି ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଉପାନ୍ତ ନରଣଗଡରେ । ଆମ ଗ୍ରାମର ସ୍ୱର୍ଗତ ରଘୁନାଥ ଛୋଟରାୟ ହେଉଛନ୍ତି ପି.ସି.ସରକାର (ସିନିୟର)ଙ୍କ ବନ୍ଧୁ । ବୋଧହୁଏ ୧୯୬୪ ମସିହାର କଥା ହେବ । ସେ ବର୍ଷ କଂଗ୍ରେସ ଅଧିବେଶନ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଏବେ ଯେଉଁଠି ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଅଛି ସେହି ପାଖରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଥାଏ । ରଘୁନାଥ ଛୋଟରାୟଙ୍କ ସୌଜନ୍ୟରୁ ସେଠି ଯାଦୁ ଖେଳ ଦେଖେଇବାକୁ ପି.ସି.ସରକାର (ସିନିୟର) ଆସିଥାନ୍ତି । ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେଠି ପି.ସି.ସରକାରଙ୍କର ଯାଦୁଖେଳ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲି । ସେ ଭଳି ଯାଦୁଖେଳ ଓ ଚମତ୍କାରିତା ଦେଖି ମୁଁ ବିସ୍ମୟାଭିଭୂତ ହୋଇ ପଡିଲି । ତା'ପରେ ଅବଶ୍ୟ ଦୁଇ ଥର ପି.ସି.ସରକାର, ସିନିୟରଙ୍କର ଯାଦୁଖେଳ ଦେଖିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମୁଁ ପାଇଛି । ଏବଂ ରଘୁନାଥ ଛୋଟରାୟଙ୍କ ଘରେ ଆମ ଗାଁରେ ପି.ସି.ସରକାରଙ୍କୁ ପାଖରୁ ଦେଖିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଛି ।

ମୁଁ ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷେ କଲିକତା ଯାଇଛି, ପି.ସି.ସରକାର (ଜୁନିୟର)ଙ୍କର ମ୍ୟାଜିକ ଯଦି ହେଉଥାଏ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖିଛି । ମ୍ୟାଜିକ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ବସ୍ତୁରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ମ୍ୟାଜିକ୍‌କୁ ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଏକ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ କଳା (performing art) ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଆସିଛି । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ' ରୋପଟ୍ରିକ୍‌ସର ମୂଳ ସୂତ୍ରଟି କୁଆଡେ ଭାରତରୁ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, କୁଆଡେ ଜଣେ ଯାଦୁକର ବୁଦ୍ଧଦେବଙ୍କୁ ଏହି ରୋପଟ୍ରିକ୍ ଦେଖାଇବା ଅବସରରେ ଦଉଡିରେ କୁକୁରକୁ ଚଢ଼େଇ ଅଦୃଶ୍ୟ କରିଦେବାର

ସାଫଲ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ନିକଟରେ ଏହି ରୋପଟ୍ରିକ୍ ଦେଖାଇବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ଦିଲ୍ଲୀଠାରେ ଜନୈକ ଯାଦୁକର । ଏହି ଯାଦୁଖେଳ ମୁଁ ଟେଲିଭିଜନ ଜରିଆରେ ଦେଖିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରଛ । ଡେଭିଡ୍ କପରଫିଲଡ୍‌ଙ୍କର ଯାଦୁଖେଳ ମୁଁ ଟେଲିଭିଜନରେ ଦେଖିଛି । ତେଣୁ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶର ମ୍ୟାଜିକ ସହିତ ଆମ ଦେଶର ମ୍ୟାଜିକ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ତୁଳନା କଲେ ହତାସ ହେବାକୁ ହୁଏ । ଆମର ପ୍ରାୟତଃ ମଞ୍ଚରେ ମ୍ୟାଜିକ୍ ଦେଖାଉଥିବା ମ୍ୟାଜିସିଆନ ମାନେ ବେଶୀ ମାତ୍ରାରେ ନାଟକୀୟ । କିଙ୍ଗ ଅଫ କାର୍ଡସ ଶ୍ରୀ ସୁକେଶ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନାରୁ ମୁଁ ବୁଝିଛି ଯେ, କ୍ଲୋଜ୍ ଅପ୍ ମ୍ୟାଜିକ ପରମ୍ପରାଟି ଭାରତରେ ବହୁ ଦୁର୍ବଳ ଭାବରେ ଅଛି । ଏହାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଆଜିର ମ୍ୟାଜିସିଆନ୍ ମାନେ ଐକ୍ୟବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ । କିଛି ଯୌଥ ଉଦ୍ୟମରେ ହିଁ ସଂଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ଭଳି ସଂସ୍ଥାମାନ ଭାରତୀୟ ଯାଦୁବିଦ୍ୟାକୁ ଏକ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ କଳା (Perform Art) ର ମାନ୍ୟତା ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା ସୃଷ୍ଟିହେବ ଏବଂ ମ୍ୟାଜିକ ମଧ ଦର୍ଶକ ଆଖିରେ ଏକ କଳା ସୃଜନର ମାନ୍ୟତା ଲାଭ କରିବ ।

ଶ୍ରୀ ବଳବନ୍ତରାୟ ଜଣେ ଲବ୍ଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠ ସାହିତ୍ୟିକ । ଲୋକନାଟକ ଗବେଷଣା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ତରଫରୁ ବୃତ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ।

ବିଶ୍ୱ ବିସ୍ମୟ - ଯାଦୁକର ହୁଡିନି

ପ୍ରଜ୍ଞାପାଢ଼

ସିନେମା, ଟେଲିଭିଜନ ଇତ୍ୟାଦିର ବ୍ୟାପକ ଲୋକପ୍ରିୟତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅବ୍ୟାବଧି ଏକ ଅନନ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ରୂପେ ତିଷ୍ଠି ରହିଛି । ସେ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ହେଉ ବା ରାସ୍ତା କଡରେ ହେଉ; ଚମକ ପ୍ରଦ ଓ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଘଟଣା ଗୁଡିକୁ ଆଖିରେ ଦେଖି ଦର୍ଶକ ଆମୋଦିତ ହେବା ସହିତ ଏକ ରୋମାଞ୍ଚକର ଅନୁଭୂତି ଲାଭ କରେ ।

ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଯାଦୁକଳାକୁ ଏକ ସମ୍ମାନଜନକ ଆଖ୍ୟା ଦେବାରେ ଯେଉଁ କେତେକ ମୁଷ୍ଟିମେୟ ଯାଦୁକର ମାନଙ୍କର ହାତ ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ' ହୁଡିନି' ଅନ୍ୟତମ । ସେ ଆଜି ନାହାନ୍ତି ସତ, କିନ୍ତୁ ଜନମାନସରେ ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ସଜାଗ ରହିଛି ।

୧୮୭୪ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚମାସ ୨୪ ତରିଖରେ ବୁଦାପେଷ୍ଟ ନିବାସୀ ସାମୁଏଲ ବିସ୍ ଏବଂ ସିସିଲିଆଙ୍କର କୋଳ ମଣ୍ଡନ କରିଥିଲେ ହୁଡିନି । ପିତା ମାତା ତାଙ୍କ ନାମ ରଖିଥିଲେ 'ଏରିକ୍' ।

ତାଙ୍କ ଜନ୍ମର କିଛି ଦିନ ପରେ 'ବିସ୍' ପରିବାର ନ୍ୟୁୟର୍କ ଚାଲି ଆସିଲେ ଜୀବନ ଯାପନ ସରଳ ହେବ ବୋଲି । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ରୋଜଗାର ଆଶାଜନକ ନଥିଲା । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କାମ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ହୁଡିନିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରିଚର୍ଟସନ୍ସ ନାମ ଏକ କମ୍ପାନୀରେ ଗଳାବନ୍ଧ (ଟାଇ) ତିଆରି କରିବାର ସ୍ଥାୟୀ କାମଟିଏ ମିଳିଥିଲା । ଏହିଠାରେ ହିଁ ହୁଡିନିଙ୍କର ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ସହିତ ପରିଚୟ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରଥମେ ହୁଡିନି, ଜେକବ୍ ହେଇମନ୍ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ତାସ୍ ଏବଂ ଟଙ୍କାର କିଛି କୌଶଳ ଦେଖାଉଥିଲେ ଏବଂ ଯାଦୁବିଦ୍ୟାକୁ ପେଶା କରିବାକୁ ଭାବୁଥିଲେ । ଏପରି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ହୁଏ ' ଜୋ ରିନ୍'ଙ୍କ ସହିତ । 'ଜୋ'ଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଯାଦୁ କଳାରେ ରୁଚି ଥିଲା । 'ଜୋ' ଏପରି କେତେକ ବୈଠକ ମାନଙ୍କରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ ଯେଉଁଠି ଲୋକେ ମୃତାତ୍ମା ମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବୀ କରୁଥିଲେ । ' ଜୋ' କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦିହାନ ଥିଲେ ।

ଦିନେ ହୁଡିନି ଏବଂ ଜୋ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ, ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ମୃତାତ୍ମା ଗୁଡିକ ହାଡମାଂସ ଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ଏହାର କିଛି ଦିନପରେ ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ମୃତାତ୍ମାମାନଙ୍କର ଆଗମନ ପଛରେ ଥିବା ରହସ୍ୟର ଉନ୍ମୋଚନ ହୋଇଥିଲା । ଦଉଡି ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆଖିପଲକରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପୁଣି ବନ୍ଧା ହୋଇ ଯିବାର ରହସ୍ୟଟି ହୁଡିନିଙ୍କୁ ସବୁଠୁ ବେଶୀ ଆକର୍ଷିତ କରିଥିଲା । ହୁଡିନି ଏବଂ ଜେକବ୍ ଅଭ୍ୟାସ କରି ଅତି ସହଜରେ ଉକ୍ତ କଳାରେ ନିପୁଣତା ହାସଲ କଲେ । ଜ୍ୟାଁ-ୟୁଜିନ୍ ରବର୍ଟ ହୁଡିନ୍‌ଙ୍କର ଏକ ସ୍ମରଣିକା ପଢ଼ି ତାଙ୍କ ଭଳି ବିଶ୍ୱବିଦିତ ହେବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ । ଏହି ଭଳି ଭାବରେ ମାତ୍ର ୧୭ବର୍ଷ ବୟସରେ ଜେକବଙ୍କ ସହିତ ହୁଡିନି ଯାଦୁବିଦ୍ୟାକୁ ପେଶାରୂପରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ସେ ରବର୍ଟ ହୁଡିନ୍‌ଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ଏପରି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ରବର୍ଟ ନାମଟିକୁ କାଟିଦେଇ ହୁଡିନ୍ ରେ 'ଇ'କାର ଲଗାଇ ନିଜକୁ 'ହୁଡିନି' ନାମରେ ପରିଚିତ କରାଇଲେ ।

" A Magic trick is a little play, carefully built, detail by detail. It is devised so that every thing is so obviously fair that the one or two small points on which depend the success of the deception may be slid over without attracting attention.". - John Mulholland, in 'Quicker than the Eye'

'ହୁଡିନି ବ୍ରଦର୍ସ' ନାମରେ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଲବଘର ମାନଙ୍କରେ ଛୋଟକାଟିଆ ଖେଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୧୫ ମିନିଟ୍‌ର ଶୋ ପରେ " ହୁଡିନି ବ୍ରଦର୍ସର" ଶେଷ ଖେଳଟି ଥିଲା ଟ୍ରଙ୍କରେ ବନ୍ଦ ଲୋକର ଆକସ୍ମିକ କାୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ । ୧୫ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏହି ଖେଳଟିକୁ 'ନେଭିଲ୍ ମସ୍କେଲିନ୍" ନାମ୍ନୀ ଜଣେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ଯାଦୁକର ଖୁବ୍ ଲୋକପ୍ରିୟ କରାଇଥିଲେ । ହୁଡିନି ଏହି ଖେଳରେ କେତେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଏହାକୁ ଏମିତି ଏକ ନାଟକୀୟ ଭଙ୍ଗୀ ଦେଲେ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହା ଖୁବ୍ ଆଦୃତ ହେଲା । ଏହି ଖେଳର ନାମ ରଖାଗଲା - "କାୟା କଳ୍ପ" । ନିର୍ଭୁଲ ଭାବରେ ତଥା କ୍ଷୀପ୍ରଗତିରେ କାମ କରିବା ଉପରେ ଏହି ଖେଳଟିର ସଫଳତା ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା । ଜେକବ୍ କିନ୍ତୁ ହୁଡିନିଙ୍କ ସହିତ ତାଳ ଦେଇ କାମ କରିପାରୁନଥିଲେ । ଫଳତଃ ଚାରିମାସ ପରେ ଦୁହିଁଙ୍କ ଯୋଡି ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।

ଏହାପରେ ହୁଡିନି ନିଜ ଭାଇ ଥିଯୋଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗ କରି ଚିକାଗୋର ୱାର୍ଲଡ କଲମ୍ବିଆନ୍ ଏକ୍ସପୋଜିସନ୍ ରେ ଖେଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଗଲେ । ସେଠାରେ ହାତକଡିରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ଖେଳଟିକୁ ସେ ବାରମ୍ବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୧୮୯୪ ମସିହାରେ ନ୍ୟୁୟର୍କରେ ଖେଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ବିବାହ କଲେ ୱିଲାନା ବ୍ରିଏଟିସ୍ ରାନେର (ଡାକନାମ ବେସ୍) ନାମକ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଯିଏକି "ଫ୍ଲୋରାଲ ସିଷ୍ଟର୍ସ" ନାମକ ନୃତ୍ୟ ଦଳର ଜଣେ ସଦସ୍ୟା ଥିଲେ ।

ହୁଡିନିଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅସଲ ଯାଦୁଯାତ୍ରାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା ତାଙ୍କ ବିବାହ ପରେ । ବେସ୍ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ସହଧର୍ମିଣୀର ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ହୁଡିନି ଚାହୁଁଥିଲେ ବେସ୍ ତାଙ୍କର ସହକାରୀ ରୂପେ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ଦୁହେଁ ମିଶି ନିଜର ଶୋଇବା ଘରେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି "କାୟାକଳ୍ପ"ର ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ ।

କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ହୁଡିନି ଦମ୍ପତି ସୋ ପାଇଁ ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନେଲେ । ଯେତେବେଳେ ବାକ୍ସକୁ ପରଦା ଆଢୁଆଳ କରାଯାଉଥିଲା, 'ବେସ୍' ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, "ମୁଁ ୩ଥର ତାଳି ବଜାଇବା ମାତ୍ରେ ଚମତ୍କାର ହୋଇଯିବ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବେସ୍ ପରଦା ଆଢୁଆଳକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଦର୍ଶକ ୩ଥର ତାଳି ଶୁଣନ୍ତି । ପରଦା ଉଠିବା ମାତ୍ରେ ଲୋକେ ହୁଡିନିଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବେସ ଉଭାନ । ଏସବୁ ମାତ୍ର ୩ ସେକେଣ୍ଡରେ ଘଟି ଯାଉଥିଲା । ହୁଡିନିଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହେଲା । ହୁଡିନି ଦମ୍ପତି ଏହି ଖେଳକୁ ସାରା ଆମେରିକାରେ ଦେଖାଇଲେ । ଖାଲି ସମୟରେ ସେ "ହାତକଡିରୁ ମୁକ୍ତି" ଖେଳଟିକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ । କଠୋର ପରିଶ୍ରମ ଏବଂ ଲଗାତାର ଅସଫଳତା ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ସଫଳତା ଆଣିଦେଲା ।

୧୮୯୯ ମସିହାରେ ଚିକାଗୋର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଥିଏଟର "କୋଲ୍ ଏଣ୍ଡ ମିଡିଲଟନ୍ସ"ରେ କେତେକ ସପ୍ତାହ ମାତ୍ର ଶୋ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଅନୁବନ୍ଧିତ ହେଲେ । ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ଖେଳ ବେଶ୍ ଆଦୃତ ହେଲା । ଏହାପରେ ହୁଡିନି ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେ ବାହାରିଗଲେ ୟୁରୋପ ପରିଭ୍ରମଣରେ । "ହାତକଡିର ବାଦଶାହା" ନାମରେ ସାରା ୟୁରୋପରେ ସେ ବିପୁଳ ସଫଳତା ହାସଲ କଲେ । ସେ ଜର୍ମାନୀର ଜେଲ୍ ହେଉ ବା ଆମେରିକାର ବିଶାଳ ଲୌହ ବଏଲର, କୌଣସିଟି ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ପାରିନଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଗୁଡିକ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସବୁଠୁ ହର୍ଷୋଲ୍ଲାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ ଥିଲା ।

ବର୍ଲିନରେ ସେ ଦେଖାଇଲେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଖେଳ "ଚାଇନିଜ୍ ୱାଟର ଟର୍‌ଚର ସେଲ୍" ବା "ଚୀନା ଜଳ ଯାତନା ପାତ୍ର" । ଏହି ଖେଳ ଅପାର ସଫଳତା ଲାଭକଲା ବେଳେ ହୁଡିନିଙ୍କର ମାତୃ ବିୟୋଗ ଘଟିଲା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ସେ ବହୁତ ଭାଙ୍ଗି ପଡିଲେ ।

---

* " There is a vast difference between telling how a trick is done and teaching how to do it." - Prof. Hoffman (Angelo Lewis) in 'Modern Magic'.

ଏହିଠାରୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସେ ଲଗାତାର ପ୍ରେତାତ୍ମା ମାନଙ୍କୁ ଆବାହନ କରାଯାଉଥିବା ବୈଠକ ମାନଙ୍କରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । କାରଣ, ତାଙ୍କୁ ଲାଗୁଥିଲା, ଯେପରି ତାଙ୍କ ମା' ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ ତାଙ୍କୁ କିଛି କହିବାକୁ ଯାଇ କହିପାରିନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେଉଁଠି ମଧ୍ୟ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଲାଭ କଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ଏହି ତଥାକଥିତ ମାଧ୍ୟମ ମାନଙ୍କର ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାକୁ ଲାଗିପଡିଲେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ''ମାଧ୍ୟମ'' ମାନେ ହୁଡିନିଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ହୁଡିନଙ୍କ ନାମରେ ମିଥ୍ୟାପବାଦ ପ୍ରଚାର କଲେ । ଏପଟେ ହୁଡିନିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁର ଆଭାସ ମିଳୁଥିଲା । ୧୯୨୬ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୭ରେ ବେସ୍‌ଙ୍କର ଦେହ ଖରାପ ହେଲା ।

ଅଲବାନୀରେ ଶୋ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଗୋଇଠି ହାଡ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବାରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ସପ୍ତାହ ସାରା ଶୋ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଅଲବାନୀପରେ ତାଙ୍କ ଦଳ ମଣ୍ଟ୍ରିଲ ଯାତ୍ରାକଲେ । ମଣ୍ଟ୍ରିଲର ପ୍ରିନ୍‌ସେସ ଥିଏଟରରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ଦିନେ ସେ ମେକ୍‌ଗିଲ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଭାଷଣ ଦେବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଭାଷଣ ପରେ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘେରିଗଲେ । ହୁଡିନିଙ୍କର ରେଖାଚିତ୍ର ଆଙ୍କିଥିବା ସାମୁଏଲ ନାମକ ଜଣେ ଛାତ୍ରକୁ ସେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ରାମକକ୍ଷକୁ ଡାକି କିଛି ଆଳାପ କଲେ । *** ଏହି ଘଟଣା ପରେ, ଦିନେ (ସେଦିନ ୨୨ ତାରିଖ ଶୁକ୍ରବାର) ଅପରାହ୍ନରେ ହୁଡିନି ତାଙ୍କ ଗ୍ରୀନ୍ ରୁମରେ ବସି ଚିଠିପତ୍ର ଦେଖୁଥିବାବେଳେ ସାମୁଏଲ ତାଙ୍କର 'ଜ୍ୟାକ୍ ପ୍ରାଇସ' ନାମକ ଆଉଜଣେ ସାଙ୍ଗକୁ ଧରି ହୁଡିନିଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ । ସାମୁଏଲ ହୁଡିନିଙ୍କର ଆଉ ଏକ ଚିତ୍ର ଆଙ୍କୁଥାଆନ୍ତି, ଏତିକିବେଳେ ଗର୍ଡନ ହ୍ୱାଇଟ' ନାମକ ଆଉ ଜଣେ ଛାତ୍ର ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଅଲୌକିକ ବିଷୟରେ ହୁଡିନିଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଚିଠିପତ୍ର ଦେଖିବା ଅବସ୍ଥାରେ ହୁଡିନି ଉତ୍ତର ଦେଉଥାଆନ୍ତି । ଏ ମଧ୍ୟରେ ସେ ହୁଡିନିଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, ତାଙ୍କ ପେଟକୁ ଯୋରରେ ଘୁଷା ପ୍ରହାର କଲେ ବି ସମ୍ଭାଳି ପାରିବେ ? ଅନ୍ୟମନସ୍କଭାବେ ହୁଡିନି ହଁ କହିଲେ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ହୁଡିନି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଗର୍ଡନ ହୁଡିନିଙ୍କ ପେଟରେ ଏକ ଶକ୍ତ ଘୁସା ବସାଇ ଦେଲା । *** ଏହା ପରେ ତାଙ୍କ ଦଳ ଡେଟ୍ରୋଏଟ୍ ଯାତ୍ରା କଲା । ପେଟଭିତରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବଢ଼ିଚାଲିଥାଏ ।

୨୫ ତାରିଖ ସକାଳେ ତାଙ୍କୁ ହସପାତାଳରେ ଭର୍ତ୍ତିକରି ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରାଗଲା ଏବଂ ବିକୃତ ଆପେଣ୍ଡିକ୍ସଟିକୁ ବାହାର କରାଗଲା । କିନ୍ତୁ ବିଷ ଏପରି ଚରିଯାଇଥିଲା ଯେ, ଡାକ୍ତର ମାନେ ମତ ଦେଲେ ସେ ୧୨ ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ଜୀବିତ ରହିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକ ସପ୍ତାହ ବ୍ୟାପି ହୁଡିନି ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସଂଗ୍ରାମ କରି ଅକ୍ଟୋବର ୩୧ ତାରିଖ ଦ୍ୱିପ୍ରହରରେ ଇହଧାମରୁ ଚିରବିଦାୟ ନେଲେ ।

ଏହି ପରି ଭାବରେ ଜଣେ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ପୁରୁଷଙ୍କର ଦେହାବସାନ ଘଟିଲା ।

❑

ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ [illegible] ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ''[illegible]'' ପେଶାରେ ଜଣେ ଡାକ୍ତର । ସେ ମାତ୍ର ୫ ବର୍ଷର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ମା' ତାଙ୍କୁ ମ୍ୟାଜିକ୍ ସେଟ୍‌ଟିଏ ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ । ଆଜି ସେ ବିଶ୍ୱବିଦିତ ହେବାରେ ଉପରୋକ୍ତ ଘଟଣାଟି ସ୍ମରଣ କରିଥାନ୍ତି ।

ସ୍ମୃତି, ଅନୁଭବ ଓ ଅନୁଭୂତି

ସୁକେଶ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଘଟଣାଟି ନିହାତି ସତ । ଘଟିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ମତେ ଆଠ ନ'ବର୍ଷ ବୟସ ।

ମୁଁ ପିଲାଦିନୁ ଯାଦୁପ୍ରେମୀ ଥିଲି ଏବଂ ଆମ ଗାଁର ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସୂତ୍ରରେ କିଛିଟା ତାସ ମ୍ୟାଜିକ୍‌ର ଗୁପ୍ତ କୌଶଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲି । ସେୟାକୁ ଦେଖାଇ ମୁଁ କେବଳ ଆମ ଗାଁରେ ନୁହେଁ, ମୋ ମାମୁଁଘର ଗାଁରେ ମୋରି ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଚମ୍ଭିତ କରାଇ ପାରୁଥିଲି । ସେଇ ଗାଁର ରବିନାରାୟଣ ନାମଧେୟ ମୋରି ବୟସର ପିଲାଟିଏ ମୋ ଯାଦୁଖେଳରେ ଏକାଧିକ ବାର ବୋକା ବନିସାରି ମୋ ଠାରୁ ଗୋଟିଏ ତାସ ମ୍ୟାଜିକର ରହସ୍ୟ ଜାଣିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁରୋଧ କଲା ଏବଂ ପ୍ରତିବଦଳରେ ମତେ ଗୋଟିଏ ମଜାଦାୟକ ଯାଦୁଖେଳ ଶିଖାଇ ଦେବାର ଶପଥ ବି କଲା, ଅବଶ୍ୟ ଆଖି ଛୁଇଁ । ମୁଁ ତାକୁ ମୋ ତାସ୍ ମ୍ୟାଜିକ୍‌ଟି ଶିଖାଇ ଦେଲି, ସେ ମଧ ତା ମ୍ୟାଜିକ୍‌ର ମନ୍ତ୍ରଟି ଗୋଟେ କାଗଜରେ ଲେଖି ତାକୁ ଫଳପ୍ରଦ କରିବାର ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ମତେ ପ୍ରଦାନ କଲା । ସଂକ୍ଷେପରେ କହିଲେ ତା ଯାଦୁଖେଳଟି ଥିଲା, ସିଗାରେଟ୍ ଖୋଳ ମଧସ୍ଥ ଜରିର ଟୁକୁଡା ଅଂଶ ମିଶିଥିବା କିଛିଟା ମନ୍ତୁରା ବାଲି, ଚଳମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା କୌଣସି ସାଇକେଲର ପଛ ଚକ ଉପରକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଲେ ତାହା ଢ଼ୋ କିନା ଫାଟିଯିବ । ରବି ଏକାଧିକ ବାର ଏ ମାଡୁଆ ମ୍ୟାଜିକ୍ ଯୋଗୁଁ ଉତ୍ତମ ମଧମ ଖାଇ ସାରିଥିବାର ଭୟ ଦେଖାଇ ଉପରୋକ୍ତ ଯାଦୁଖେଳଟିକୁ ମୋ ମାମୁଁଘର ଗାଁରେ ଚେଷ୍ଟା ନକରି ଆମ ଗାଁରେ ଦେଖାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତେ ମୁଁ ହ୍ରିଂ, ଶ୍ରୀଂ ଜାତୀୟ ମନ୍ତ୍ର ରଚିତ କାଗଜଟିକୁ ଚାରି ଚଉତ କରି ଖୁବ୍ ହେପାଜତ୍‌ରେ ଆମ ଗାଁ ଯାଏଁ ନେଇ ଆସିଲି ଏବଂ ପହଞ୍ଚିବାର ପରଦିନ ସକାଳୁ ମୁଁ ଆବଶ୍ୟକ ସରଞ୍ଜାମ ଓ କଣ୍ଠସ୍ଥ ମନ୍ତ୍ରସହ ଆମ ଗାଁ ମୁଣ୍ଡେ ହାଜର ହୋଇଗଲି । ମୋ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟକୁ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରଥମ ସାଇକେଲ ଆରୋହୀଟି ଥିଲେ ମୋର ପୂଜ୍ୟ ଭଣ୍ଡାରୀ ଗୁରୁଜୀ ଗୋପୀ ସାଆରେ, ଯିଏକି ପାଠ ଭୁଲ୍ ହେଲେ ନାହି ମୁଣ୍ଡ ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ରଗଡି ଦରଜ କରିଦେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସାଇକେଲ୍ ଚକା ଫଟାଇବା ଭଳି ମାରାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କଲି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାଇକେଲ ଆରୋହୀଙ୍କୁ । ସେ ମାତ୍ର ଦଶ ମିନିଟ୍ ପରେ ମୋ ନଜରକୁ ଆସନ୍ତେ ମୁଁ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରିଥିବା ମନ୍ତ୍ରଟିକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତବାର ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ବାଲିକୁ ମନ୍ତୁରାଇ ନେଲି ଏବଂ ସାଇକେଲ ମୋ ଅବ୍ୟର୍ଥ ଲକ୍ଷର ସୀମା ଭିତରକୁ ଆସନ୍ତେ ମୁଁ ସେଥିରୁ ମୁଠାଏ ତାଙ୍କ ଚକା ଉପରକୁ ପୋପାଡିଲି । ଷାଠିଏ ବୟସାଧିକ ନିରୀହ ବୃଦ୍ଧ ସାଇକେଲ ଆରୋହୀ ମୋ ଚପଳାମିକୁ ସ୍ମିତ ହସି ବରଦାସ୍ତ କଲେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁଠାଏ ମନ୍ତୁରା ବାଲିର କିୟଦ୍ ଅଂଶ ତାଙ୍କ ଦେହରେ ବାଜିଲାରୁ ସେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ପେଡାଲ ମାରିଲେ । ଚକା ତଥାପି ଫାଟି ନଥିଲା । ସାଇକେଲ କ୍ରମଶଃ ଦୂରେଇ ଯାଉଥିଲା । ମାତ୍ର ମୁଁ ନଛୋଡ଼ ବନ୍ଧା ଯାଦୁକର ଅସଫଳ ନହେବାର ଜିଦ୍‌ରେ ତା ପଛେ ପଛେ ଧାଇଁ ପ୍ରାୟ ଅଧ ମାଇଲିଏ ଯାଏଁ ବଡ଼ ପାଟିରେ ହ୍ରିଂ, ଶ୍ରୀଂ 'ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ପଛ ଚକା ଉପରେ ବାଲି ମାଡ଼ କରି ଚାଲିଥାଏ । ମାତ୍ର, ଚକା ଫାଟିବା'ତ ଦୂରର କଥା, ଗେଟିସ୍ ଟିକିଏ ବି ମୋ ନଜରକୁ ଆସିନଥିଲା । ମୁଁ ଝାଳ ଜୁଡୁବୁଡୁ ହୋଇ ପାନ ମସଲା ଡବାରେ ରଖିଥିବା ମନ୍ତୁରା ବାଲି ମୁଠାକ ଧରି ଗୋଟେ ରାସ୍ତା କଡିଆ ଗଛ ମୂଳେ ବସି ପଡିଲି । ସେତେବେଳକୁ ଜାଣିଲି ରବି ମତେ ଠକି ଦେଇଛି । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏକୋଇଶି ଥର ଆମ୍ବ ଟାକୁଆକୁ ସିଜୁ କ୍ଷୀରରେ ବୁଡାଇ ଶୁଖାଇବାର ଅପଚେଷ୍ଟା କେବଳ ମୁଁ ନୁହେଁ ଆପଣ ମାନଙ୍କ ମଧରୁ କେତେଜଣ ମଧ କରିଥିବେ, କାଳେ ପାଞ୍ଚମିନିଟ୍ ଭିତରେ ସେଥିରୁ ଗଛ ଉଠି ଆମ୍ବ ଫଳିଯିବ । ଘରସାରା ଝିଟିପିଟି ଦେଖିବା ପାଇଁ ପିଲାଦିନେ ଝିଟିପିଟି ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରି କେତେ ଛାଞ୍ଚୁଣୀ ମୁଁ ନଷ୍ଟ କରି ବୋଉ ଠାରୁ ଗାଳି ଶୁଣିଛି, ମାତ୍ର ତା ଲାଙ୍ଗୁଡ ବ୍ୟତୀତ ଝିଟିପିଟି ଲାସ୍ ଟିଏ ମତେ ମିଳିନଥିଲା ଯାହାର ମୁଖ ଗହ୍ୱରରେ କପା ମଞ୍ଜି ଭର୍ତ୍ତିକରି ମାଟିରେ ପୋତିଥିଲେ କପାଗଛ ସୃଷ୍ଟି

ହୋଇ କପା ଫଳିଥାଆନ୍ତା । ଏବଂ ତାଥାରି ତୂଳାରେ ବଳିତା ବୋଳି ଦୀପ ଜାଳିଥିଲେ ଘର ସାରା ଝିଟିପିଟି ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥାଆନ୍ତି । ସେମିତି ଗୁଣ୍ଡିଚି ମୂଷା ବାଳ ନେଇ ପ୍ରେମିକା ବଶ କରିବା ମନ୍ତ୍ର ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଏ ଯାଏଁ ଜଣାନାହିଁ, ତାହେଲେ ମୁଁ କହିବି ଆପଣ ଭାଗ୍ୟବାନ ।

ଏସବୁ ଘଟୁଥିଲା ଏଇଥିପାଇଁ ଯେ ଆମେ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତା ପାଉନଥିଲେ ଯାଦୁକର ଟିଏ ବନିବା ପାଇଁ । ଯାଦୁକର ବନିବାର ଭୂତ ଆପଣଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ସବାର ହେଲାପରେ ଆପଣ ଜୀବନର ବହୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଂଶ କଟାଇଦେଲେ କେବଳ ଯାଦୁ ଦୁନିଆର ଅସଲି ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଖୋଜିବାରେ । କେହି ଆପଣଙ୍କୁ କହିଲେନି ସେତେବେଳେ କଲର ଚେଂଜି ଫିଦର କେଉଁଠି ମିଳିବ, ଜିଗ୍ ଜାଗ୍ ଲେଡିର କାଠ ଖୋଲଟିର ନିର୍ମାଣ କୌଶଳ କ'ଣ, ଇନ୍‌ଭିଜିବଲ ଥ୍ରେଡ କଲିକତାର କେଉଁଠି ମିଳେ ? ବହୁ ଅମୀମାଂସିତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନମିଳିଲା ପରେ ଆପଣଙ୍କ ଯାଦୁ ଶିଖିବାର ପରିପକ୍ୱତା ଅକାଳରେ ଆସିଗଲା । ଫଳରେ ଆପଣ ଏକ ଅଧା ଶିଖା ଯାଦୁକର ହୋଇ ରହିଗଲେ ଏବଂ ସେଇ କେତୋଟି ତାସ୍ ମ୍ୟାଜିକ୍ ବା କଟା ଦଉଡିକୁ ଯୋଡେଇ କରିବାର ଯାଦୁ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏଇଥିପାଇଁ ସେମିନାର ଟିଏ ନିହାତି ଜରୁରୀ । ଏଇଠି ଆପଣ ମିଶିପାରିବେ ଏସବୁ ଜାଣିଥିବା ଯାଦୁକର ବନ୍ଧୁଟି ସହିତ । ସେମିନାରରେ ଯୋଗଦେବା ହୁଏତ ସାମାନ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହୁଳ ହୋଇପାରେ ଯଦି ଏହା ଆପଣଙ୍କ ସହର ବା ଗାଁ ନିକଟରେ ହେଉ ନଥାଏ । ଆପଣ ଉଦ୍ୟମ କଲେ ଆପଣଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଯାଦୁପ୍ରେମୀ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସପ୍ତାହକେ ଥରେ ବା ପ୍ରତି ପନ୍ଦର ଦିନରେ ଥରେ ଏକାଠି ହୋଇପାରିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ମିଳିତ ସହଯୋଗରେ ଯାଦୁ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବଳିତ ପାଠାଗାରଟିଏ ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ଓ କିଛି ମାସିକ ଯାଦୁ ପତ୍ରିକାର ନିୟମିତ ଗ୍ରାହକ ବନି ପାରିବେ । ପତ୍ର ପତ୍ରିକାରୁ ଆପଣ ଯାଦୁ ଦୁନିଆରେ ଘଟୁଥିବା ଖବର ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ ହୋଇ ପାରିବେ । ସେଥିରେ ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷାରୁ ଜାଣିବେ କେଉଁ ମ୍ୟାଜିକ୍ ବହିଟି ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ନିହାତି ଜରୁରୀ । ଏଥି ସହିତ ଆପଣଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସ ଅବ୍ୟାହତ ରହୁ । ସେଇ ପୁରୁଣା ମ୍ୟାଜିକ୍‌କୁ ଦୋହରାନ୍ତୁ । ଦେଖିବେ କେଇ ମାସ ଭିତରେ ଆପଣ ଆଗ ଅପେକ୍ଷା ଢ଼େର ଭଲ ଦେଖାଇ ପାରୁଛନ୍ତି ।

ଶେଷ କଥାରେ ଏତିକି କହିବି, କୌଣସି ମ୍ୟାଜିକ୍ ବଡ ବା କୌଣସି ମ୍ୟାଜିକ୍ ସାନ ଏମିତି କିଛି ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନା ହିଁ ଏହାକୁ ବଡ ଛୋଟ କରିଦିଏ । ଭାରତର ଜଣାଶୁଣା ଲୋକପ୍ରିୟ ଯାଦୁକର ଜୁନିୟର ପି.ସି.ସରକାର ତିରିଶ୍ ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା "ସିଲ୍କ କାର୍ଡ ରିପିଟ୍" ଯାଦୁଖେଳ ଦେଖାଇ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଛୋଟ ହୋଇ ଯାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆପଣ ପାଞ୍ଚ ଶହ ଟଙ୍କା ଦେଇ କିଣିଥିବା " ସୋର୍ଡ ଥ୍ରୁ ନେକ୍" ଯାଦୁ ଦେଖାଇ ହୁଏତ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସଫଳ ଯାଦୁକର ହୋଇ ନଥିବେ ।

ଯାଦୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଉପଦେଶ ଦେଲାଭଳି ବୟସ ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ହୁଏତ ମୋର ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ମୋ ଅନୁଭୂତିରୁ ଦି ଧାଡି ଯଦି ଆପଣଙ୍କ କାମରେ ଲାଗିଲା, ତେବେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମନେ କରିବି ।

ଆସନ୍ତା ସମ୍ମେଳନରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣେ ସଫଳ ଯାଦୁକର ଭାବେ ଦେଖିବି ନିଶ୍ଚୟ ।

ଗ୍ରାମ / ପୋ: ନରଣଗଡ, ଜିଲ୍ଲା - ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ପିନ - ୭୫୨୦୧୮, ଫୋନ - ୦୬୭୫୫ - ୪୫୦୨୩

* " If I give you a Dollar and you give me a Dollar, we each still have a Dollar; but let me give you an idea and you give me and idea - then we each have Two ideas. That is why there is such a great brotherhood among magicians."
-Dr. Harlan Tarbell

(The late Dr. Tarbell is the author of the world famous Magic Course viz: the ' Tarbell Course' - in 8 volumes. The present cost of the set is around Rs. 9000/-.)

THE PLEDGE

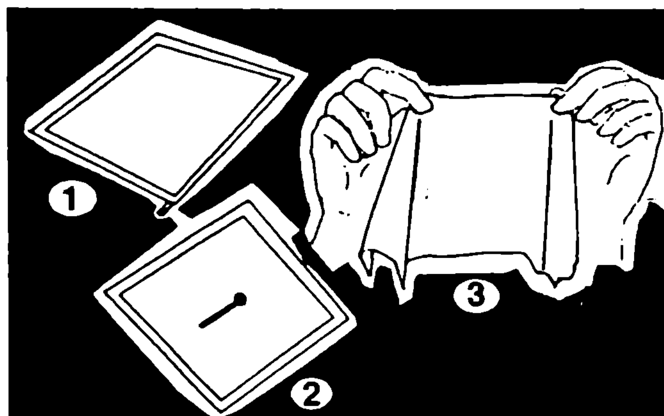
" I PLEDGE TO UPHOLD THE DIGNITY OF MAGIC, TO SHOW RESPECT TO THE FELLOW MAGICIAN, TO PROTECT THE SECRETS AND NEVER USE MY MAGICAL KNOWLEDGE TO CAUSE HARM TO ANYONE".

ଯାଦୁକରକୁ କଠୋର ନିୟମ ପାଳନ କରିବାକୁ ହୁଏ । ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ମର୍ମରେ ଶପଥ ନେଇ ନିଷ୍ଠାର ସହ ପାଳନ କରୁ । ଆସନ୍ତୁ, ନିଷ୍ଠାର ସହ ମ୍ୟାଜିକ୍ ଶିଖିବା --------------

ଉଚ୍ଚତର ସୋପାନରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଯାଦୁକର ମାନେ J.B. Bobo ଙ୍କ ନାମ ସହିତ ପରିଚିତ ତାଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ ପୁସ୍ତକ Modrn coin Magic ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏବେ ପୁସ୍ତକଟିର ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ସେ ୧୩ ବର୍ଷର ଥିବାବେଳେ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦିଆସିଲି କାଠି ଖେଳଟି ଗୋଟିଏ ଯାଦୁସାମଗ୍ରୀ ଦୋକାନରୁ କିଣିଥିଲେ । ସେଇ ଘଟଣାରୁ ତାଙ୍କ ଯାଦୁକର ଜୀବନର ସୂତ୍ରପାତ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ପାଦକ

ଦିଆସିଲି କାଠି ଓ ରୁମାଲ

ସି.ଏଚ୍, ପର୍ଶୁରାମ, ବଲାଙ୍ଗୀର

ଯାଦୁ ମାନେ କଣ? ଯାଦୁ ନାଁଆ ଶୁଣିଲେ ଅନେକେ ଡରନ୍ତି । ସେଭଳି ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଯାଦୁ ଖେଳରେ କିଛି ନାହିଁ । ଏହାର ଲୋକପ୍ରିୟତା ହେତୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ମଞ୍ଚ ବାହାରେ ମଧ ବେଳେ ବେଳେ କିଛି ଖେଳ ଦେଖାଇବାକୁ ଲୋକେ କହିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଯାଦୁଗର ପକେଟରେ ଛୋଟିଆ ମୋଟିଆ ଖେଳ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଥିବା କଥା । ମୋର ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ କହୁଛି - ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଆଇ.ଜେ.ଏସ୍. ଖୁରାନାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାକ୍ରମେ ମୁଁ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାରେ ରେଡକ୍ରସ ପାଣି ନିମନ୍ତେ ମ୍ୟାଜିକ୍ ସୋ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ବୁଲିବା ଭିତରେ ଥରେ ଦଳେ ଲୋକେ ମୋତେ ଯାଦୁ ଦେଖାଇବାକୁ କହିଲେ । ମୁଁ, ହଁ ହାଁ କହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲି । ପକେଟରୁ ରୁମାଲ କାଢ଼ି ମଝିରେ ଦିଆସିଲି କାଠିଟିଏ ରଖିବାକୁ କହିଲି । ଜଣେ ରଖିଲେ । ମୁଁ ରୁମାଲଟି ଚଉଡି କାଠିଟି ଭାଙ୍ଗିବାକୁ କହି ଦେଖେଇଲି । ସେମାନେ ଭାଙ୍ଗିଲେ । ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଯେ ରୁମାଲ ଗୁଡା ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ କାଠିଟି ତିନି ଖଣ୍ଡରେ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ହେଲେ ରୁମାଲଟି ଖୋଲି ଦେଖେଇଲା ବେଳକୁ କାଠିଟି ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଅଛି । ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ଭଙ୍ଗାକାଠି କେମିତି ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଡି ହୋଇଗଲା ?

ପ୍ରଣାଳୀ - ରୁମାଲଟିଏ ଦରକାର । ତାର ଧଡି ଚଉଡା କରି ଏମିତି ସିଲାଇ ହୋଇଥିବ ଯେମିତି ଧଡି ଭିତରେ ଦିଆସିଲି କାଠି ଲୁଚେଇ ରଖି ହେବ । (ଚିତ୍ର ନଂ ୧) । ଦର୍ଶକ ରୁମାଲ ମଝିରେ ଦିଆସିଲି କାଠି ରଖିବେ (ଚିତ୍ରନଂ-୩) ରୁମାଲ ଚଉଡି ଏଭଳି ଦେଖେଇବେ ଯେମିତି ଧଡି ଭିତର କାଠି ଆଗକୁ ରହିବ । ତାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦର୍ଶକ ଭାବିବେ ଯେ କାଠିଟି ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ହେଲେ ଖୋଲି ଦେଖିଲା ବେଳକୁ କାଠିଟି ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ।

ଉଚ୍ଚତର ସୋପାନରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଯାଦୁକର ମାନେ J.B.Bobo ଙ୍କ ନାମ ସହିତ ପରିଚିତ । ତାଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ ପୁସ୍ତକ Modern Coin Magic ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏବେ ପୁସ୍ତକଟିର ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ସେ ୧୩ ବର୍ଷର ଥିବା ବେଳେ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦିଆସିଲି କାଠି ଖେଳଟି ଗୋଟିଏ ଯାଦୁସାମଗ୍ରୀ ଦୋକନରୁ କିଣିଥିଲେ । ସେଇ ଘଟଣାରୁ ତାଙ୍କ ଯାଦୁକର ଜୀବନର ସୂତ୍ରପାତ ହୋଇଥିଲା । - ସଂପାଦକ

ମଣିଷ

"ପ୍ରଶୟ ଦେଲେ, ମୁଣ୍ଡରେ ଚଢ଼େ
ସମାଦର କଲେ, ଖୋସାମଦ ଭାବେ
ସମୁପଦେଶ ଦେଲେ, ମୁହଁ ମୋଡ଼େ
ଉପକାର କଲେ, ଅସ୍ୱୀକାର କରେ
ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, କ୍ଷତି କରେ
ସୁଖ କଥାରେ , ହିଂସା କରେ
ଦୁଃଖ କଥାରେ, ସୁଯୋଗ ଖୋଜେ
ଭଲ ପାଇଲେ, ଆଘାତ କରେ
ସ୍ୱାର୍ଥ ପୂରଣ ହେଲେ, ଦୂରେଇ ଯାଏ ।"

ଏଇଟା କ'ଣ ମଣିଷର ଚରିତ୍ର ହେବା ଉଚିତ୍ ?

ଲେଖକ- ଅଜ୍ଞାତ

ସାଦାକାଗଜରେ ରିଙ୍ଗ କଟିଂ

ସି.ଏଚ୍.ପର୍ଶୁରାମ, ବଲାଙ୍ଗୀର

ଯାଦୁଖେଳ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷିତ ଅଶିକ୍ଷିତ ସବୁଲୋକଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଏବଂ ଜଣେ ଯାଦୁକର ବୋଲି ଜାଣିଲେ ଅନେକ ଠାରେ କୌଣସି ଛୋଟକୋଟର ଖେଳଟିଏ ହେଲେ ଦେଖାଇବାକୁ ଲୋକେ କହିଥାନ୍ତି । ମୁଁ ଦିନେ ବଲାଙ୍ଗୀରରେ ଥିବା ମୋର ବନ୍ଧୁ ସିଭିଲ୍ ସପ୍ଲାଇ ଆକଉଣ୍ଟେଣ୍ଟ ଶ୍ରୀ କାମେଶ୍ୱର ରାଓଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲି । ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ମୋର ଚିତ୍ରକର ବନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଉଦ୍‌ଗାତା ମଧ ଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ କିଛି ସମୟ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଭିତରେ ସେ ମୋତେ ମେଜିକ୍‌ଟିଏ ଦେଖାଇବାକୁ କହିଲେ । ମୁଁ ଆଦୌ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲି । ହଠାଦ୍ ତାଙ୍କର ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ଦେଖିଲି ଗୋଟେ ଗମ୍ ଟ୍ୟୁବ୍ । ପାଖରେ ଖବର କାଗଜ । ମୋର ହଠାତ କୌଶଳଟିଏ ମନେପଡିଲା । ମୁଁ ସେଇ ଖବର କାଗଜରୁ ପ୍ରାୟ ୧୦ ସି.ଏମ୍ ଚଉଡାର ରିବନ ଭଳି ଲମ୍ୱା ୨ ଖଣ୍ଡ କାଗଜ କାଟି ନେଲି । ସେଇ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କାଗଜର ପାଖରେ । ଅଗ୍ରଭାଗ ଅଠାରେ ଲଗେଇ ଦେଲେ ଆପେ ଦୁଇଟି କାଗଜ ରିଙ୍ଗ୍ ତିଆରି ହୋଇଗଲା । ଶ୍ରୀ ରାଓଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଗୋଟେ ଦେଇ କଇଁଚିରେ ରିଙ୍ଗ୍ ମଝିରୁ ଅଧାରୁ କାଟିବାକୁ କହିଲି ।

ସେ କାଟିଲେ । ଚଉଡା ୧୦ ସିଏମର ରିଙ୍ଗଟି ଦୁଇଟି ୫ ସିଏମ୍ ରିଙ୍ଗରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା । ଯାହା ସ୍ୱାଭାବିକ । ମାତ୍ର ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ମୋ ହାତର ରିଙ୍ଗକୁ ସେଇ ପାଞ୍ଚ ସିଏମ୍ ଚଉଡାରେ ମଝିରୁ କାଟି ସାରି ଦେଖେଇଲି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଦୁଇଟି ରିଙ୍ଗ୍ ହେବା ବଦଳରେ ମୋ ହାତର ରିଙ୍ଗଟି ପାଞ୍ଚ ସି.ଏମ୍ ଚଉଡା ଅଥଚ ଦୁଇଗୁଣ ଲମ୍ୱା ବଡ ରିଙ୍ଗଟିଏ ହୋଇଛି । ଶ୍ରୀ ରାଓ, ତାଙ୍କର ପରିବାର ବର୍ଗ ଏବଂ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ବାବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ମାତ୍ର ହେଲେ ଏହା ଆଗରୁ କରିରଖାଯାଇଥିବା କଥା । ଆଉ ରିଙ୍ଗ୍‌ଟି ଯେତେ ଲମ୍ୱା ହେବ ଦର୍ଶକ ଆଖିରେ ଆପଣଙ୍କର ଚାଲାକୀ ସେତେ ଗୋପନ ରହିବ । ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବେ ।.

ପ୍ରଣାଳୀ

ଖବର କାଗଜର ୧୦ ସିଏମ୍ ଚଉଡାର ଦୁଇଖଣ୍ଡ ଲମ୍ୱା କାଗଜ ବାହାର କରି ଗୋଟିଏର ଅଗ ଯୋଡିଦେଲି । ଯାହା ରାଓଙ୍କୁ କାଟିବାକୁ ଦେଇଥିଲି । ମାତ୍ର ମୁଁ କାଟିଥିବା କାଗଜକୁ ସିଧା ନଯୋଡି ଗୋଟିଏ ପଟ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲି । ୧୦ ସିଏମ୍ ଚଉଡା କାଗଜ ଚଉଡାରେ ୫ ସିଏମ୍ ମଝିରୁ କଟାଗଲେ ୫ ସେମି ଚଉଡାର ଦୁଇଟି ରିଙ୍ଗ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ମାତ୍ର ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଜାଣତରେ ମୋ ରିଙ୍ଗଟି ମୋଡି ଦେଇଥିବାରୁ ତାହା ୨ଟି ନହୋଇ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଓ ଲମ୍ୱା ହେଲା ଦୁଇଗୁଣ ।

ନ ଛୁଇଁ ନଡ଼ିଆ ଫଟାଇବା

ସି.ଏଚ୍.ପର୍ଶୁରାମ, ବଲାଙ୍ଗୀର

ମୁଁ ମୋର ଦଳ ସହିତ ଯାଦୁଖେଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଯାଇଥିଲି । ସେଠା ରହଣୀ କାଳରେ କିଛି ଦିନ ଖେଳ ଦେଖାଇଥିଲି ସାଲୁରରେ । ଖେଳ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଆୟୋଜନ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅନୁମତି ନିମନ୍ତେ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି କମିଶନରଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲି । କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ ମୋତେ ପଚାରିଲେ "କ'ଣ ଯାଦୁ ଦେଖେଇ ପାରିବ" ? ମୁଁ କହିଲି - "ମୁଁ ନଡ଼ିଆ ଫଟେଇ ପାରିବି" । ସେ କହିଲେ "ମୁଁ କଣ ପାରିବି ନାହିଁ" ? ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, " ଆପଣ ବି ପାରିବେ , ମାତ୍ର ହାତରେ ଧରି ବାଡେଇ ଫଟାଇବେ । ମାତ୍ର ମୁଁ ମନ୍ତ୍ରକରି ଫଟେଇବି" । କଥାଟି ଭାରି କୌତୁକିଆ ହେଲା । ସେ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ଏବଂ ମୁଁ ମନ୍ତ୍ରକରି ନଡ଼ିଆକୁ ନ ଛୁଇଁ ଫଟେଇ ଦେଲି । ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା କମିଶନର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦର୍ଶକମାନେ ମୋର ଏଇ ସାମାନ୍ୟ ମେଜିକ୍ ଦେଖି ମୋର ଭୂରି ଭୂରି ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ତେବେ କଥା ହେଉଛି, ଏହା କିଭଳି ହେଉଛି ?

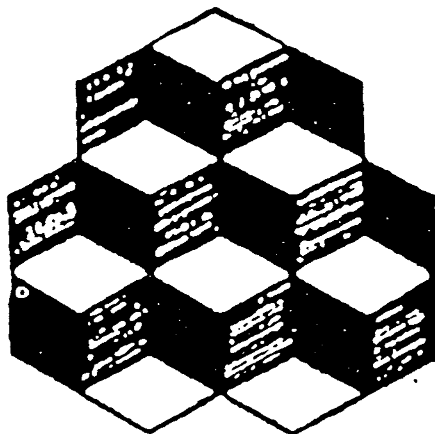
କୌଶଳ

ଟଟକା ଶିପଚୂନରେ ପାଣି ପକାଇଲେ ତାହା ଟକ୍ ଟକ୍ ଫୁଟିବ । । ସେତିକିବେଳେ ସେଇ ପାଣିରେ କତାଛଡା ହୋଇଥିବା ନଡ଼ିଆ ପକେଇ ତାକୁ ସାତ ଦିନ ବୁଡେଇ ରଖି ବାହାର କରି ଶୁଖେଇଦେବ । ସାବଧାନ ! ତହିଁରେ ପାଣି ପକେଇବ ନାହିଁ । ତା ଉପରେ ପାଣି ପଡ଼ିଲେ ଫାଟିଯିବ ।

ନଡ଼ିଆ ଦେଖେଇ, ମନ୍ତ୍ର କଲାଭଳି ତା ଉପରେ ପାଣି ପକେଇଲେ ନଡ଼ିଆ ଫାଟିଯିବ । ଦେଖିଲା ଲୋକ କହିବେ ତମେ ମନ୍ତ୍ର କଲ ଆଉ ନଡ଼ିଆ ମନ୍ତ୍ରବଳରେ ଫାଟିଗଲା ଆଉ ସର୍ବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

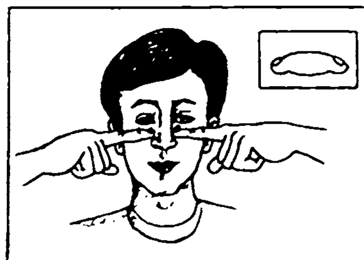
MAGIC IS THE ART OF CREATING ILLUSION HERE ARE SOME OPTICAL ILLUSIONS :

ସଂଗ୍ରହ - ବି.କେ.ପାଲ, ଚିତ୍ର - ପ୍ରିୟମ୍ବଦା

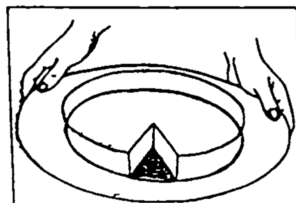
HOW MANY CUBES ? '6', TURN up side down & see !

ଭାସନ୍ତା ଆଙ୍ଗୁଳି

ଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ଭଳି ୨ ହାତର ୨ ବିଶି ଆଙ୍ଗୁଠିକୁ ଧରନ୍ତୁ ଯେପରି ଆଙ୍ଗୁଠି ୨ଟି ମୁହଁ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧ ଇଞ୍ଚ ଉପରକୁ ଛାଡିରହେ । ଭାସନ୍ତା ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ହଁ, ୨ ଆଙ୍ଗୁଠି ମଝିରେ ଥିବା ଫାଙ୍କ ଦେଇ ଦୂରକୁ କିଛି ସମୟ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ଆଙ୍ଗୁଠି ଦୁଇଟି ତଳ ଉପର କରି ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।

ପ୍ଲେଟ ଉପରେ ଥିବା କେକଟିରୁ ଖଣ୍ଡେ କାଟି ନିଆଯାଇଛି । କାଟିନିଆଯାଇଥିବା ଖଣ୍ଡଟି ଗଲା କୁଆଡେ ? ଯଦି ଦେଖିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ଚିତ୍ରଟିକୁ ଓଲଟାଇ ଧରି ଦେଖନ୍ତୁତ !

ହାତ ପାପୁଲି ଭିତରେ କଣା ହୋଇଥିବାର ମଜାଦାର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ? ଖଣ୍ଡେ କାଗଜ ମୋଡି ନଳଟିଏ କରାଯାଉ । ରବର ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଲଗାଇଦେଲେ ମଜଭୁତ ରହିବ । ଦୁଇଟି ଆଖି ଖୋଲା ରଖି ନଳଟିକୁ ଚିତ୍ରରେ ଦେଖା ହେଲାଭଳି ଗୋଟିଏ ହାତରେ ଧରି ଅନ୍ୟ ପାପୁଲିଟି (* ଚିହ୍ନିତ) ଆଗପଛ କଲେ ସେଥିରେ କଣା ହୋଇଥିବାର ଦେଖାଯିବ । ମନେରଖନ୍ତୁ, ଦୁଇଆଖି ଖୋଲା ରଖି ଦୂର୍‌ବୀଣ୍‌ରେ ଚାହିଁଲାପରି ଦୂରରେ ଥିବା କାନ୍ଥକୁ ଚାହାଁନ୍ତୁ ।

ସ୍ମୃତିରୁ ଚେନାଏ.............

Front row (sitting) L to R > T. Pati, Prof. Sukesh. Er. B.C. Mohanty, CH Parasuram & Niranjan Das
Middle row (standing) L to R > Er. Chinmoy Rakshit, Sridhar Das, S.K. Mohanty, Bimal K. Biswal, P.K. Senapati, B. Mohapatra & B.K. Pal.
Back row (standing) L to R > Master Badal, P.K. Mishra, Dilip K. Mishra, Ram Ch. Hansdah, Gopabandhu Bisoi, Ashok K. Mohanty & S.S. Nayak.

ଡାକ୍ତର ରାଜା ସୁକେଶ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ଆଶିଷ ମେମୋରିଆଲ ଟ୍ରଫି
ପ୍ରଦାନ ଓ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଉତ୍ସବ ଅବସରରେ...............

"Co-operation is spelled with two letters - *WE* . GEORGE M VERITY

Surasen Jena
IAS(Retd.)
Patron

Suresh
Balbant Ray
Patron

Abhiram Khuntia
At- Ambapada,
Nuapalamhat,
Cuttack - 758022

Anupam Bose
Dakbangalo
Road, Old Town,
Bhubaneswar

Ashok Ku. Mohanty
BTOHCS Ltd., 2nd
Floor, Co-Housing
Bldg. Janpath,
Bhubaneswar

Dilip Ku. Sahoo
Tileswar,
Krutibaspur,
Athamallik, Angul

G. C. Behera
Kendriya
Vidayalaya,
Paradeep, J.S.Pur

Kunja Bihari
Pradhan
Tileswar, Krutibaspur,
Athamallik, Angul-

Prof. Sukesh
The King of
Cards,Deen, Faculty of
Card Magic IBMA
Narangarh

B. K. Pal
Type-III-273, New
AG. Colony,
Bhubaneswar -12

Master Badal
Type-III-273, New
AG. Colony,
Bhubaneswar - 12

CH. Parsuram
Bolangir-767001

Er. C. Rakshit
Soelpur, Moliganj,
Balasore

Dilip Ku. Mishra
16/4, Behind
Bhubaneswar Hotel,
Bhubaneswar-6

Santosh Ku.
Mohanty
Bolangir-767001

Subhadarshan
Nath
LIG 8/27, C S Pur,
BDA, BBSR-16

Dambaru Dhar
Rout
Byree Jajpur-
754082

Gopabandhu
Bisoi
1102, Laxmisagar,
Bhubaneswar-6

Manas Ranjan
Behera

Niranjan Das
"Sadhana Kutir"
Gamhandia New Colony,
Kesarpur, Cuttack-1

Pradipta Ku. Mishra
Type-III-2, A.G.
Colony, Unit-4,
Bhubaneswar-1

Sridhar Das
Asurali, Bhadrak

B.C. Parida
Pankpal,
Rahama, J S.Pur

Er. Subhasis Das
JB-45, Jagannath
Colony, Balanda,
Angul

Saty Su. Nayak
H-219, A G
Colony, Unit-4,
BBSR-1

Sahed Ramachandra
Tudu
DE-117, Baramunda
HB-Colony, BBSR-3

Bishnu Ch. Pradhan
At-Talmaliha,
Ambasarmunda,
Athamallik, Angul

Rama Chandra Sahoo
Samanta Sahi,
Daspalla, Nayagarh

Due to reasons beyond our control, some more photographs of our esteemed members could not be included

EDITORIAL: : : ✍

Dear reader,

You may be wondering to see the editorial at this unusual location. We at times go off the beaten track. Since the entire work is a reflection of our dream, I do not venture to speak more.

If we have been able to cause a ripple in the ocean by our humble endeavour to spread the glory of magic; to uphold its dignity; to make the fascinating Art popular among the masses; our life is well lived.

Magic is every where, every time if we are prepared to visualise. Life is MAGIC itself. Yes ! Here and exactly at this point of time, YOU & ME are in communion. I visualise - You are holding an open book and your eyes are open. I further dive deep into your mind and fathom your mood - Yes ! You are getting curious.

Thanks for being with us so far.
We apologize for any lapse in our rendition

- B.K.Pal.

STOP PRESS !

Message received from

SHANKAR'S WORLD OF MAGIC, UDUPI

"... *We wish the function a grand success.*
We are always with you"

Prof. Shankar
(By Email)

"To be successful, Magicians must be apt students. Keep up with the times, read all know all, go the other fellow one better, stop nowhere, aim high and you will win." - Joseph Dunninger.

"Magic Today will be Science tomorrow"

(Excerpts from a live chat with Magician P.C.Sorcar (Jr.)

Q: *Do you really belive in real supernatural powers ?*

A: How I wish I had supernatural powers, but anything supernatural is basically science of tomorrow. They say, magic today will be science tomorrow.

Q: *Which has been the most difficult trick for you to perform so far ?*

A: Any trick in front of children. They are so broad eyed and their attention can't be directed to a point which is easily accessible to elderly and educated people. The easiest person to deceive is may be his Excellency the President of India.

Q : *Is the effect that you have on the audience mass hypnotism ?*

A: No, the word hypnotism comes from a Greek word Hypnos which means sleeping. If my audience sleep who will watch the magic then ? I create hypnotic effects, I misdirect the attention of people but never hypnotise. I claim hypnotism should be restricted to medical science only, not for the cause of entertainment on stage. Though I stood first in Hypnotism as my subject, unfortunately I couldn't use it practically in my life.

Q: *When and how did you come up with the idea of making the Taj vanish ?*

A: My wife gave me the idea of vanishing Victoria memorial hall. I liked the idea and worked on it. Then I heard that my friend David Copperfield made the Statue of Liberty disappear. One day I made the Victoria Memorial hall disappear, to commemorate the 300th Birth anniversary of Calcutta. But somehow it didn't draw attention of the masses, I started thinking again and finally got the answer. If I were to make one of the seven wonders of the world disappear it would be wonderful and would draw the attention of the people. This finally led me make the Taj vanish and my daughter Maneka made it reappear.

Q: Have you failed in any of your tricks during a show ?

A: Yes, many times, I am always worried and each and every show is a big challenge for me. In the world of stage magic it is not the trick that matters, but how you present it. If there is any mechanical failure, I change my presentation and don't let people know that something went worng. In the history of magic we have lot of instances where magicians have failed and how they managed that failure.

Q: *Can you make me disappear from where you are?*

A: Yes. I won't have to do it. You will disappear all by yourself. But that part of magic we don't appreciate, we don't want you to disappear. We want to appear and let people know our existence. You have magic in you, magic of being excellent in your field of expertise. Bring that magic out and show the external world what a wonderful magician you are.

(Courtesy:- The Times of India, Dt.- 06.12.2001)

INDRAJAAL BIKASH MAGIC ACADEMY is an association of like minded Magicians and magic lovers with the aim of ensuring allround development to the **Art of Magic** by all dignified means. Upholding the universal code of ethics; research and development; strengthening the fraternity of magicians; imparting training to budding aspirants, are some of the cherished goals. This is an absolutely Cultural and non-profit Organisation.

MAGIC

A Fascinating Hobby

- MAGIC is derived from the word " Magus" meaning wise man. In ancient times, the magicians had great influence over the society.
- The history of the great art of magic is related to the history of mankind.
- The modern magician is an actor playing the role of a magician for entertaining his audience.
- Robet Houdin is regarded as the father of modern magic. His pioneering efforts projected the modern magician as a society entertainer.
- In India, the Great P.C. Sorcar (Sr)'s efforts made it popular.
- Magic has been a universal from of entertainment throughout the ages. This may be the world's greatest mind developing pastime, because it sharpens the wit, challenges the mind and stimulates the imagination. It is wonderful training for the mind.
- Cultivating Magic as a hobby helps to develop scientific temper. It is useful for eradication of superstitions from the society.
- Enter into the enchanting world of magic and experience the thrill of being a Magician : a "showman".
- Learn Magic, Entertain your audience. Enhance your personal magnetism. Gain command over the stage; develop oratory; WIN FRIENDS. Some of the greatest performers were shy as children until they learned to perform with Magic.
- Learn Magic for pleasure / source of livelihood. Be the centre of attraction wherever you go. Be popular.
- Learn Magic the right way under expert personal guidance.
- If you are sincerely interested, "RAKSHIT - VASKAR MEMORIAL MAGIC SCHCOOL" (Sponsored by IBMA) will guide you systematically.

  Presently magic classes are conducted every Sunday from 10 A.M. to 12 Noon at
  ACCOUNTS RECREATION CLUB, UNIT - IV, BBSR.

Thanks for reading.

We are grateful to our esteemed advertisers, supporters & well-wishers.

Cover designed & drawing by :	**Pragnya Pal / Sapan Biswas**
Printed at	**Magnum Printers**, 20 Janpath, Bapuji Nagar,
Published by	**INDRAJAAL BIKASH MAGIC ACADEMY** Type - III - 273, New A.G. Colony, Bhubanewar - 751012 Phone ; 540336, E-mail <b_k_pal_@rediffmail.com>